

KOMMUNISTISK POLITIK

International Ungdomslejr 2006: 1. maj på Den Røde Plads i Fælledparken

TID TIL FEST - TID TIL KAMP!

Nr. 10

10. årg.

2006

**12. maj -
25. maj**

Støttepris 12 kr.

TEMA: TID TIL KAMP

Krigsforbrydere s. 2 ● Bragesnak, Jelvéd og lillebror s. 3 ● 17. maj: Alle på gaden s. 4 ●
Ud af Irak s. 6 ● Kniven på kontanthjælpsmodtagerne s. 8 ● 1. maj taler s. 10 ●
"Du er fyret!" s. 11 ● "En bedre verden og et bedre Danmark - det må vi selv skabe" s. 12 ●
Global ungdom på barrikaderne s. 14 ● Besættelse og modstand s. 16 ●
Hænderne fra Iran s. 18 ● Sjælernes musik s. 19 ●
Debat s. 22 ● Fra advarsler til udvisning s. 24

Krigsforbrydere fra Christiansborg til Camp David

På trods af at et flertal af danskerne ikke støtter Fogh-regeringens deltagelse i den illegale krig mod og besættelse på ubestemt tid, fremturer han. Nu har regeringen med støtte fra de krigsgale islamofobere i Dansk Folkeparti besluttet, at de danske tropper i Irak skal blive der i foreløbig mindst et år endnu – til 1. juli 2007.

Den seneste meningsmåling (Zapera) siger, at 41 pct. støtter Foghs politik, mens 30 pct. vil have tropperne hjem øjeblikkeligt og 24 pct. vil have en fast tidsfrist for hjemtrækning inden for en kort periode. Løgnagtige medier udlægger dette som bred støtte til Foghs Irak-politik. Det er tværtimod et klart flertal, som er imod den.

Socialdemokraterne og De radikale er presset af folkelig modstand hoppet fra støtten til troppeforlængelser, og regeringskoalitionen står nu alene med sin ubegrænsede støtte til Bushs krige og den 'krig mod terror', som han kalder 'Den tredje verdenskrig'.

Den 9. juni er Anders Fogh Rasmussen inviteret til krigsforbryderbesøg på det amerikanske præsidentlandsted Camp David.

- Besøget i Camp David vil være en god anledning til at bekræfte det nære forhold mellem os, udtaler Anders Fogh Rasmussen i en pressemeddelelse.

Bush er en garant for fortsatte krige, angreb på nye lande, global militarisering. Og Anders Fogh er en loyal marionet (for både Bush og Mærsk), som skal hente nye instrukser hos sin chef: Om krigene i Irak og Afghanistan, om den planlagte atomkrig mod Iran, om stjernekrigsprojektet, som inddrager Thule og Grønland, som Fogh netop har besøgt som udsending for Bush. En særlig rolle vil Danmark få i forhold til Bush's nye imperialistiske Afrika-plan: Projekt Sudan.

Bush's popularitet i USA er på et lavpunkt. Hadet til ham og hans USA verden over har aldrig været større. Han kan ikke bevæge sig noget sted i verden uden at blive mødt af gigantdemonstrationer. I UK er Blair ved at blive trængt væk. Et stort flertal af briterne ønsker ham hen, hvor han ikke mere kan ses eller høres. Italienerne har lige skilt sig af med mer-end-halvfascisten Berlusconi. Krigsforbryder-politiker-

KOMMUNISTISK POLITIK

ne er hårdt trængt overalt – med Anders Fogh Rasmussen som en skandaløs undtagelse. Den parlamentariske opposition i Danmark vover ikke engang at sige det højt: "Fogh – Gå Af". Radikale og Socialdemokrater vil have indflydelse og lave forlig og drømmer om valgsejre og statsministerposter – om tre år. Og SF og Enhedslisten er så indfildret i det taktiske parlamentariske spil, at de ikke opstiller det som mål for massebevægelsen at VÆLTE Fogh, tvinge ham væk. De er med til – for den taktiske alliance med socialdemokraternes skyld – at organisere de store protestdemonstrationer mod anti-velfærdsreformen den 17. maj – uden at rejse krav om at Fogh skal gå og uden at nævne hans krigsforbrydelser og Bush-krigene med et ord. Selvom også den økonomiske realitet er den, at anti-velfærdsreformen tager fra de sociale budgetter, mens rustnings-, lov- og orden og krigsbudgetterne svulmer.

Hele den parlamentariske opposition – uden undtagelse – går ind for dele af Bushs imperialistiske krigsstrategi. Hvis ikke Irak, så Afghanistan eller Sudan. Der er ingen grund til at juble over, at De Radikale og Socialdemokraterne ikke længere vil støtte den ulovlige danske besættelse af Irak. De vil besætte andetsteds – og de vil ikke bruge Foghs blodbesmurede krigsforbrydelser mod ham til at afslutte hans karriere som regeringschef.

Men også i Danmark er der nye toner på vej. De parlamentariske konstellationer er i opbrud – men det er simpelthen en afspejling af, at den politiske aktivitet uden for folketinget (til ministerspirenes store irritation) er stærkt øget. Det har vist sig gennem længere tid, og viste sig igen 1. maj på arbejderklassens internationale kampdag og dagen efter, 2. maj, hvor mere end 40.000 elever og uddannelsessøgende protesterede over hele landet mod afskaffelse af gruppeeksamen mm.

Den 17. maj vil vise det igen. Derfor er det vigtigt, at signalet fra folket ikke bare bliver justeringer af anti-velfærdsreformen, men kravet om dens fjernelse – og om at Fogh skal gå!

Redaktionen 9. maj 2006

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 280 kr.
År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 19.05.06

Bragesnak, Jelved og lillebror

SFs landsmøde blev afholdt i en sjældent selvfyldt, optimistisk atmosfære.

- SF er det eneste centrum-venstre parti, som ikke går og dagdrømmer om statsminister-poster. Vi passer vores arbejde som skarp opposition, sagde Villy Søvndal i sin tale.

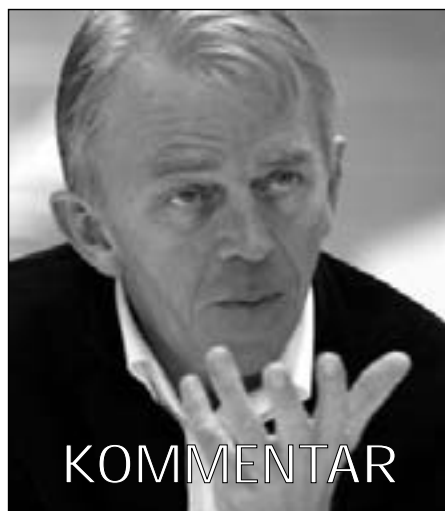
Der er nu ikke meget 'selvstændig opposition' i den politik, der blev vedtaget. På det udenrigspolitiske område går SF ind for at styrke de imperialistiske instrumenter og opstiller en liste over områder, hvor WTO og FN kan styrke kontrollen over de fattige lande. Ikke mindst ønsker SF sig et styrket EU i modsætning til USA - så der var ingen ord om den protestbølge, der er løbet hen over Frankrig. Det passer ligesom ikke ind i billedet. SF støtter ikke krigen mod Irak - men kræver de danske tropper sendt til Afrika. Til gengæld er der støtte til den indsatte administration i Irak og et krav om, at FN overtager rollen som besætter. Det vil sige en total mangel på anerkendelse af den irakiske modstandsbevægelse og det irakiske folks legitime ret til modstand.

Lillebror har, som storebror i Socialdemokratiet, besluttet sig for, at det der flytter stemmer er en snak om velfærd. Parolen "Et andet Danmark" blev lanceret i april med et 100-punkts program - Kort tid efter den socialdemokratiske forløber "Samling om fornyelse". DSU, SFU og SUF er i samme omgang gået sammen om initiativet "Genstart Danmark" og en demonstration 17. maj med et fælles krav om en ny kurs for Danmark.

Det handler i virkeligheden alt sammen om de påbegyndte velfærdsforhandlinger med den borgerlige regering. Heldigvis for SF blev de slet ikke inviteret til reform-forhandlinger. De var ellers villige til at stå alene på det røde hold. I stedet erklærer de sig dybest set enige med regeringen i udfordringerne. Altså at der ikke er nok økonomisk rentabel arbejdskraft til rådighed. Eller som Ole Sohn udtalte i november 2005 op til velfærdskommissionens rapport:

- Der kommer mange flere ældre og en del færre i de aldersgrupper, der normalt arbejder. Det vil koste staten så mange penge, at det nuværende store overskud vil blive vendt til et stort underskud, hvis vi fortsætter med at gøre, som vi plejer. At lukke øjnene for den demografiske udfordring og håbe på, at der bliver råd til samme velfærd i fremtiden - det er ønsketænkning.

Det skal med, at SF faktisk også rejser krav til fordel for samfundets

fattige, men kæden falder straks af igen, når de kommer med forslag om, at staten kan finansiere øget velfærd ved at beskatte mursten. De ubeskattede boliggevinster skævvrider økonomien og under globaliseringen er boligbeskatning langt væsentligere end skat på arbejde.

Regnestykket er enkelt nok: Staten og boligmarkedet siger, at en mursten stiger i værdi hvert år og den værdistigning kan man så sælge - dvs. køber må som regel låne i banken. Sælger betaler så en del af fortjenesten i skat. Altså sagt på en anden måde: private mennesker skal låne pengene til staten. Nu er der bare det, at en mursten ikke stiger i værdi, og de stigninger i huspriser som mange vestlige lande ser fra tid til anden er udtryk for kapitalens evige jagt efter spekulationsgevinster. Prisstigningerne har altid vist sig midlertidige og som forvarsel til

inflation og økonomisk depression. Det egentlige problem er, at boligspekulation overhovedet er tilladt.

De sidste par måneder er de radikale blevet mere og mere selvbevidste. For nylig foretog de et taktisk skridt væk fra alliancen med socialdemokraterne. De har simpelthen bedømt at det ikke er den sikre vej tilbage til regeringsmagten. Samtidig har Naser Khader skiftet position fra at sælge billetter til at sidde i ledelsen af folketingsgruppen. Jelved vil nu være fru Statsministerinde.

Ingen har været mere ked af dette opbrud end SF, der sidste år gik til valg på at komme med i en socialdemokratiske-radikal regering. SF har ikke forspildt en mulighed for at kalde de radikale tilbage. Svaret kom i Information op til weekendens landsmøde, hvor den radikale næstformand Margrethe Vestager opfordrer SF til at pege på Marianne Jelved som statsminister med den begrundelse, at de to partier har masser til fælles. Kærligheden brød ud i lys lue, da Søvndal kaldte De radikale en kold håndtaske og Jelved replicerede, at SF ikke skulle komme for godt i gang med at råbe og skribe. Villy Søvndal blev genvalgt som formand uden modkandidater.

SF har også mærket den nye bevægelse mod venstre blandt ungdommen og opkastede på landsmødet sig selv som det eneste naturlige centrum for den progressive strømning. Og her ligger den egentlige fare ved SF og SFU. Det faktum, at de er ret alene på den parlamentariske venstrefløj, giver i mange mindre danske byer SF en særstilling, som det eneste sted man kan organisere sig lokalt. Deres politik er ikke desto mindre gennemsyret af illusioner til Socialdemokratiet og den bæredygtige kapitalisme, der bare skal hjælpes på vej.

Den vej, som de viser bevægelsen, er ikke et antiimperialistisk, antikapitalistisk og antifascistisk alternativ til Fogh. Det er endnu en blindgyde med løs snak om valg uden kamp.

17. maj: Skrot den sorte 'velfærdsreform'

De planlagte stordemonstrationer den 17. maj i landets fem største byer vil få titusinder på gaden.

Allerede rygterne om demonstrationerne har givet skrammer til det veltilrettelagte parlamentariske forhandlingsforløb om den såkaldte 'velfærdsreform' – Fogh-regeringens største samlede angreb hidtil på levevilkår og tilkæmpede rettigheder.

Der er straks udsigt til krise, når folk på gaden begynder at blande sig i de parlamentariske fiksfakserier. For Fogh-regeringen er et 'bredt forlig' med Socialdemokraterne og Radikale af væsentlig betydning – for dens overlevelse. Og for både S og R handler det om, at de er grundlæggende enige i Foghs politik og ville gennemføre store dele af den, hvis de selv havde regeringsmagten. For den socialdemokratiske formand handler det også om at kunne fremvise 'forhandlingsresultater' og 'indflydelse'.

Vil ikke 'reformerer'

Det store flertal af danskerne vil imidlertid ikke have Foghs anti-velfærdsreform eller hovedelementerne i den. De vil ikke have hævet pensionsalderen, ødelagt efterlønsordningen, forringet dagpengene eller SU'en. De unge og

Lærerprotest i marts - nu skal alle på gaden

deres organisationer protesterer kraftigt imod nye aldersafstraffelser som halve dagpenge til dem mellem 35 og 30, 'startløn' og ringere SU.

Det er på hele denne baggrund, at LO-toppen på trods af sin erklærede modvilje mod massedemonstrationer (som den kalder 'forældede') og totale opbakning til det parlamentariske spil har set sig tvunget til at være med i demonstrationerne.

De ville nemlig være kommet under alle omstændigheder – og ved at sætte sig tungt på dem (om end i maskeret form) vil man søge at redde bl.a. socialdemokraterne fra isolation og holde en kattelæm åben for det 'brede' parlamentariske forlig.

Derfor hedder hovedparolerne ikke 'Skrot den sorte reform' og 'Ingen forhandlinger' for ikke at tale om 'Fogh Gå Af!'. Det er heller ikke det, notabiliteterne fra fag- og partitoppene vil lægge vægt på fra talerstolene landet over.

Til gengæld er det det budskab, demonstranterne – fra skoleelever og uddannelsessøgende til folk fra arbejdspladserne, arbejdsløse og pensionister – vil bringe med sig: *Skrot det lort! Fogh – skrid!*

De vil heller ikke begrænse protesten til enkelte afværgekrav. Hele manøvren drejer sig om at flytte milliarder fra 'velfærd' til de velstillede, fra sociale budgetter til krigs- og terrorbudgetter.

Derfor vil demonstranterne også forlange *Stop for dansk krigsdeltagelse – tropperne hjem fra Irak og Afghanistan* – og at Danmark sættes på en helt anden kurs end den, Fogh har gennemført og den bovlamme parlamentariske opposition har tumlet med på.

17. maj landet over

København

Demonstrationen starter på Kgs. Nytorv kl. 16.00. Derefter til Christiansborg Slotsplads.

Demonstrationen i København forventes at slutte kl. 19.30.

Der vil være en fordemonstration i Hillerød, på Torvet klokken 14.00 – derefter fællestransport med busser til Kgs. Nytorv.

Århus

Vennelystparken den 17. maj kl. 16.00.

Busser fra Skive og Viborg.

Odense

På Fyn finder demonstrationen sted den 17. maj kl. 16.00 på Flakhaven i Odense.

Busser fra Kolding og Svendborg.

Aalborg

Demonstration fra kl. 16 på John F. Kennedys Plads (ved Banegården).

Esbjerg

Demonstrationen starter kl. 16.00 på Rådhuspladsen.

Mere info på
www.17maj.org

Udtalelse:

Der er plads til velfærd til alle

240 repræsentanter fra
86 faglige organisationer og
fem elevorganisationer
udtaler fra konferencen d. 8.
maj 2006 i
Centralværkstedet, Århus:

Ungdomsorganisationerne og fagbevægelsen kalder til demonstrationer og aktiviteter den 17. maj imod regeringens forslag til forringelser af efterløn, dagpenge og SU. Vi bakker fuldt og helt op om disse aktiviteter.

Regeringens forslag er det alvorligste angreb på centrale velfærdsgoder, siden Anders Fogh Rasmussen blev statsminister i november 2001. De ældre og nedslidte, de arbejdsløse, de uddannelsessøgende kommer til at betale for skattestop og skattelettelser.

Regeringens forslag skal fejres af bordet. Vi afviser, at man kan "sikre velfærd" ved at gennemføre forringelser af efterlønsordning, nedskæringer af dagpenge, kontanthjælp og SU. Det vil tværtimod øge uligheden.

Ændringen af 10. klasse til ungdomsklasse forringer danske skolebørns uddannelse. Regeringens pres på dan-

ske børn om hurtig vej igennem uddannelsessystemet vil på længere sigt forringe dansk konkurrenceevne.

En dårligere efterløn, halvering af dagpenge eller mere kontrol af de ledige skaber ikke arbejdspladser, de unge bliver ikke dygtigere af en dårligere SU. Det er ikke nødvendigt at skære ned på kollektive velfærdsgoder, fordi der bliver flere ældre og færre erhvervsaktive. Danmark er et af de rigeste lande i verden, virksomhedernes overskud har aldrig været større. Vi har råd til velfærd til alle, hvis goderne fordeles rigtigt.

Der er råd til forbedringer på de nævnte og en række andre områder, hvor den borgerlige regering systematisk har skåret ned.

Der er råd til at forbedre efterlønsordningen, så den bliver mere fleksibel, med ret til tidligere tilbagetrækning og øgede muligheder for supplerende indtægt. Finansieringen skal ændres, så det igen bliver en solidarisk ordning.

Der er råd til at regulere dagpenge, SU og andre overførselsindkomster i takt med lønudviklingen.

Der er råd til uddannelsesgaranti og

900.000 uden for

Mens regeringen taler om 'ældrebyrden' og vil hæve pensionsalderen med mangel på arbejdskraft som påskud, undlader den konsekvent at informere om de virkelige forhold. Også statistikker for arbejdsløsheden er med til at vildlede.

Der er ingen mangel på arbejdskraft og ingen 'ældrebyrde'. Der er tværtimod 900.000 danskere i den arbejdsdygtige alder, som holdes uden for arbejdsmarkedet og lever (dårligt) af overførselsindkomster. Problemet er, at jobbene til dem ikke findes.

Det påviser professor Jesper Jespersen og tidl. 'vismand' og minister Bent Rold Andersen i bogen "Velfærdsdebat på vildspor".

De påpeger, at selvom den officielt registrerede arbejdsløshed er meget lav, og Fogh-regeringen brytter sig af dem, så er det fup. De officielle arbejdsløshedstal omfatter nemlig ikke de 118.000 på kontanthjælp, de 95.000 på sygedagpenge, de 64.000 i aktivering og de 5.000 på en af de såkaldte 'ledighedsydelse'.

Jespersen og Rold Andersen anslår, at næsten halvdelen af de 900.000 – omkring en halv million mennesker, eller mere præcist 427.000 – ville være i stand til at arbejde, hvis der var tilstrækkelig efterspørgsel efter arbejdskraft!

praktikpladser til alle.

En sådan politik kan ikke gennemføres med den nuværende regering ved magten.

Vi vil derfor opfordre alle faglige og politiske kræfter til at afvise et forlig med regeringen, der indebærer forringelser af velfærd. Arbejderbevægelsen, de uddannelsessøgende og alle folkelige kræfter må i stedet samles om en anden politik og et alternativ til den borgerlige regering.

Aktiviteterne d. 17. maj kan blive et vigtigt led heri. Vi opfordrer derfor til den størst mulige deltagelse i disse demonstrationer og aktiviteter og vil bidrage til, at de finder sted i så mange byer som muligt.

2. maj: 40.000 elever i protest

KAMPVILJE

Mere end 40.000 elever landet over rejste 2. maj krav om at bevare gruppeeksamenerne - og protesterede mod Fogh-regeringens og Bertel Haarders ungdomsfjendske uddannelsespolitik. Ca. 20.000 demonstrerede foran Christiansborg. Regeringen har blankt afvist at imødekomme de unges krav. Derfor kommer de igen den 17. maj, hvor alle elev- og uddannelsesorganisationer og faglige ungdomsorganisationer opfordrer til fornyet protest.

"Den alternative velfærdskommission":

Unødvendige forringelser

De aktuelle politiske velfærdsforhandlinger bliver afgørende for, om det for første gang lykkes regeringen at afskaffe væsentlige velfærdsreformer og rulle velfærden tilbage, skriver en række medlemmer af den Alternative Velfærdskommission i en status over forhandlingerne.

Men det er ikke desto mindre det, regeringen lægger op til gennem forslagene om, at efterlønsalderen hæves med tre år, mener de:

"Forslaget er uacceptabelt, fordi det indebærer en drastisk forringelse af tilbagetrækningsmulighederne, som navnlig vil ramme kvinderne, de kortuddannede, de nedslidte og de arbejdsløse. Forslaget motiveres bl.a. med, at levealderen stiger, men er i realiteten helt ude af trit hermed: Restlevetiden for en 60-årig forventes frem til 2021 at stige med op mod ét år, mens regeringens forslag reducerer pensionsperioden med tre år."

Unødvendige forringelser

De mener, at velfærdsforringelserne er unødvendige, fordi de offentlige kasser aktuelt bugner af et overskud på 60

mia. Og fordi der med den forventede fordobling af nationalproduktet frem til 2041 sagtens kan skabes finansiering af disse udgifter. Endelig vil væksten samtidig øge de erhvervsaktives forbrugsmuligheder stærkt.

Men først og fremmest er velfærdsforringelserne unødvendige, hvis der i stedet sættes målbevidst og aktivt ind på at øge beskæftigelsen for de 900.000 personer, som i dag er uden for arbejdsmarkedet. En sådan vækst- og beskæftigelsesstrategi vil ikke blot øge velfærden, men også indbringe det offentlige et merprovenu i flercifret milliardklasse gennem sparede overførsler og forøgede skatteindtægter, mener medlemmerne af Den Alternative Velfærdskommission.

Men det kræver, at der skabes flere arbejdspladser, og det rummer regeringens udspil ingen forslag til, konstaterer de.

Klinger hult

De dele af velfærdspolitikken, der omhandler f.eks. socialpolitik, ligheds- og fordelingspolitik, forbigås i tavshed. Udspillet rummer ingen visioner for

menneskelig velfærd og trivsel i fremtidens samfund og er i det hele taget blotet for indholdsmæssige og kvalitative bud på forbedringer af såvel den offentlige som den menneskelige velfærd, skriver de.

"Det klinger hult, når fremtidens velfærd kun omhandler økonomiske incitament og investeringer i arbejdslivet. Investering i menneskers ressourcer og gode fælles løsninger inden for uddannelse, sundhed og omsorg for børn og unge viser sig at være af helt afgørende betydning for et fremtidigt bæredygtigt samfund, der både sikrer gode menneskelige eksistensvilkår og økonomiske vækstbetingelser.

Regeringen taler om uddannelse og forskning i verdensklasse, men i realiteten handler det

om velfærds politik til dumpekarakter," konkluderer de i den foreløbige status over forhandlingerne, som er underskrevet af økonomen Henrik Herløv Lund, professor Jesper Jespersen, professor Per Schultz-Jørgensen, cand. polit. Preben Etwil, socialrådgiver Birthe Gamst og læge Bente Rich.

Nederlag for krigsherrerne – sejr for folkene!

1. maj tale ved International Ungdomslejr 2006's arrangement i Fælledparken, holdt af Klaus Riis, redaktør af Kommunistisk Politik og bestyrelsesmedlem i Komiteen for et Frit Irak.

Fra mange 1. maj-talerstole over hele landet lyder kravet om, at de danske tropper skal hjem fra Irak, og de skal hjem NU! Det skal også lyde kraftigt her.

Tropperne skal hjem. Vi har intet at gøre i Irak. Vi deltager i en ulovlig aggressionskrig, en krig for olie. Vi er i krig med et land, der aldrig har gjort os noget. Vi er i krig, fordi George Bush, Anders Fogh og A.P. Møller vil have os i krig. Simpelthen derfor.

I Danmark taler regeringen nu om at begynde at trække tropperne tilbage, fordi den er trængt af den offentlige mening. Man vil trække 100 mand hjem. Det kniber med at finde soldater, der vil derved. Men det betyder, at Danmark skal blive i Irak og fortsætte den ulovlige krig.

Et flertal af danskerne var imod krigen, da den blev startet på løgne. Og et flertal af danskerne vil have tropperne hjem nu og krigen sluttet, så irakerne kan genopbygge deres land og indrette en regering og samfund, som de vil have det – og ikke, som Bush og Fogh og Mærsk og Jyllands Posten og islamofoberne vil have det.

Vi har været på gaderne mod den krig igen og igen – i titusind- og hundredtusindvis og millionvis mod krigen – ver-

Modstandskæmpere i Ramadi, maj 2006

den over. Modstanden mod Irak-krigen er den største globale massebevægelse, der nogensinde er set.

Efter mere end tre års krig er Irak og dets infrastruktur ødelagt. Et relativt velstående og velfungerende land er blevet bombet tilbage om ikke til stenalderen, så nærmest til middelalderen. Den amerikanske indsatte regering ledes af religiøse fanatikere. Mere end 100.000 irakere er blevet dræbt. Det er ikke et underdrevet tal. De seneste seriøse undersøgelser snakker om mere end 200.000 dræbte irakere. Det er forfærdelige kendsgerninger fra en forfærdelig krig.

Men selv den gigantiske antikrigsbevægelse verden over – også i USA og de krigsførende lande selv – har ikke fået afsluttet krigen og besættelsen. Verdens største og mest aggressive militærmagt USA bygger nu gigantmilitærbaser i Irak for at blive der altid. For Bush betyder sejr i Irak-krigen en evig besættelse af Irak.

Men der findes også en anden faktor, der virker for fred: Det er den irakiske folks modstand og dets væbnede modstandskamp. Den har knust alle USA's forventninger om en hurtig sejr – og den har vist verden, at Bush, Blair og Fogh ikke er befriere, men besættelse med blodige hænder, der er ude på rov.

Vigtigere endnu: Den irakiske modstand er ved at tilføje USA og krigskoalitionen et føleligt militært nederlag. Det er først og fremmest den, som vil bringe besættelsen til ophør og smide besættelse – indbefattet de stolte danske jens'er – ud.

Det er først og fremmest den irakis-

ke modstands fortjeneste, at Bush endnu ikke har kunnet gøre alvor af alle sine krigsplaner for at sikre amerikansk verdensherredømme. Mod Iran, Syrien, Nordkorea, Venezuela, og hvem ellers der er i kikkerten.

Det betyder ikke, at faren for nye krige er væk. Men det betyder, at aggressorens hænder bliver bundet. At Bushs krigsplaner drukner i blod i Irak – også i ameri-

kansk blod.

Det er grunden til, at den irakiske modstand bliver dæmoniseret i medierne og fremstillet som vanvittige fanatikere, terrorister og barbarer. Men barbarerne og terroristerne bærer vestlige uniformer eller er lakajtropper eller dødspatuljer i lakajregeringens tjeneste.

Den irakiske modstand er den irakiske folks modstand – den brede folks modstand – og den er tilsvarende bredt sammensat af forskellige politiske, religiøse og sociale kræfter, som er enige om én ting: Besættelsesmagterne skal ud, koloniseringen af Irak skal ophøre.

Danmark deltager i en fortsat gigantisk krigsforbrydelse. Intet er vigtigere end at få bragt den til ophør. Det er det første skridt på vejen til at gøre Danmark til et næsten anstændigt land igen. Det betyder også, at Fogh og hans krigsregering må gå.

Vi, der ønsker fred og de danske tropper hjem, må støtte den heroiske irakiske modstand, som spiller hovedrollen på verdensplan for at stoppe Bush og imperialismens vanvittige krige og gale korstog.

Vi ønsker sejr for den irakiske modstand, ligesom vi ønsker sejr for det palæstinensiske folk i deres kamp for et frit og uafhængigt Palæstina.

Vi ønsker USA, Danmark og alle andre uvedkommende ud af Irak, Afghanistan, Palæstina, Mellemøsten.

**Vi ønsker nederlag for krigsherrerne
– sejr for folkene!**

God 1. maj

Kniven på kontanthjælpsmodtagerne

Kontanthjælpsmodtagerne er en af de grupper, Fogh-regeringen har udset som et særligt mål for sine brutale velfærds-angreb

Efterhånden som tidspunktet for søsættelsen af *Velfærdsreformen* nærmer sig, skærpes retorikken mod arbejdere og dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. For de sidstes vedkommende har vise mænd fundet ud af at dele dem op i fem såkaldte "match"-grupper, der hver for sig karakteriserer kontanthjælpsmodtagernes arbejdsevne. Det angivelige formål med undersøgelse og analyse tager sit afsæt i, at danske virksomheder desperat har behov for arbejdskraft, hvilket flaskehalsproblemer forhindrer løst.

Samtidig med at 900.000 personer i den arbejdsduelige alder står uden for arbejdsmarkedet, hvoraf de omkring 130.000 er dagpengemodtagere, som sammen med titusinder af kontanthjælpsmodtagere, revalidenter o.a. prompte kan indtræde på arbejdsmarkedet, så hyler politikere, erhvervsfolk og forskere op om, at virksomhederne er truet af flaskehalsproblemer og generel mangel på arbejdskraft.

Hyleriet er taget til i styrke for at varme maksimalt op til en forståelse for den kommende reform. Senest har såkaldte eksperter vurderet, at Danmark vil komme til at mangle 70.000 alene på det private arbejdsmarked. Dertil har et flertal i Folketinget allerede besluttet at udvide de eksisterende ordninger, så det bliver nemmere for virksomheder at hyre arbejdskraft fra Østeuropa.

Henrik Bach Mortensen, direktør i Dansk Arbejdsgiverforening (DA), udtaler eksempelvis:

- Det, vi kan konkludere, er, at vi har en arbejdsformidling, som har den opgave at matche virksomhedernes behov med de ledige kvalifikationer. Ifølge de nye tal er der 100.000, som burde være klar til at springe i job, men ikke er i job. Så må vi konstatere, at opgaven ikke løses tilfredsstillende.

Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V) siger om matchgruppesystemet:

Det virkelige problem er mangel på arbejde. Arbejdstiden kan nedsættes.

Her tysk demonstration for 30-timers arbejdsuge.

- Meningen med foranstaltningen er at bringe mennesker tættere på arbejdsmarkedet, og derfor er det vigtigt, at vi ved, om indsatsen bringer dem nærmere arbejdsmarkedet eller ej. Det er et dynamisk system, og det er vigtigt, at vi hele tiden ved, hvordan vi bringer personen den rette vej.

Flaskehalsproblemer – i den grad at de overhovedet er relevante – eksisterer inden for faglærte fag, som man ikke lige pusher kontanthjælpsmodtagere ind i.

I stedet har undersøgelserne en helt anden dagsorden: Såfremt de knap 100.000 kontanthjælpsmodtagere ikke lever op til de regelsæt om minimum 30 timers arbejde hvert andet år, vil de blive straffet på pengepungen. Herfra er dog undtaget personer i matchgruppe 5.

For at understrege, med hvilken iver regeringen ser på mulighederne for at kunne støde kontanthjælpsmodtagere ud i økonomiske straffesystemer ved delvis fratagelse af kontanthjælp, bringer Kommunistisk Politik et udpluk af beskæftigelsesministerens tale til Foreningen af Socialcheferes årsmøde den 31. oktober 2005:

- Jeg påstår ikke, at personer i matchgruppe 4 kan klare et hvilket som helst job. Det kan de ikke. Men selv en lille tilknytning til arbejdsmarkedet kan gøre hele forskellen.

Ministeren har for nylig udtrykt, at baggrunden for opdeling i matchgrupperne med dertil hørende krav ene og alene skyldes hensynet til de udstødte.

Ministeren mener dog også, at der skal gøres mere for at finde ud af, hvad virksomhederne efterspørger. Det har masser fra matchgruppe 4 ofte givet svaret på:

- Vis mig bare én arbejdsgiver, som vil have mig.

-gri

FAKTA

Matchgruppe 1: 4.305 personer. Fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet.

Matchgruppe 2: 7.262 personer. Har været ledig længe. Mange nydanskere og ufaglærte.

Matchgruppe 3: 13.853 personer. Mangler mange faglige og personlige kvalifikationer. Typisk ingen uddannelse og ofte sociale problemer.

Matchgruppe 4: 33.092 personer. Har meget store problemer i forhold til arbejdsmarkedet. Få faglige kvalifikationer og ingen faglig uddannelse. Misbrugsproblemer, stoffer eller alkohol. Mange er hjemløse.

Matchgruppe 5: 12.267 personer. Tidligere kriminelle, hjemløse og/eller misbrugere. Mange på vej på førtidspension.

2.150 er midlertidigt *matchet*, mens 22.851 endnu ikke er placeret.

Overlevelse på gæld

Den store omsætning, som danske forretninger bryster sig af, bliver i meget stort omfang holdt oppe ved gældsætning af familierne. Det er ikke kun friværdien i fast ejendom, der gavner omsætningen. Det er i lige så høj grad de lettere muligheder for låntagning uden sikkerhed – de såkaldte blankolån – viser det sig.

Gælden på blankolån er de sidste fem år steget med hele 37,3 pct., mens gælden i den tilsvarende periode på købe- og kontokort er steget med 16,2 pct.

Detailhandelen ville have det rigtig skidt – for ikke at bruge udtryk som voldsom krise – hvis ikke det var muligt for forbrugerne at gældsætte sig så drastisk. De ansvarlige har da også haft travlt med at vaske hænder i flere forhold. Til dels beskyldes forbrugerne for, at det skyldes egen dårlig livsstil, der bunder i, at de ikke kan sætte tæring efter næring:

- En flot fladskærm, der passer til den lækre lædersofa, man købte sidste uge. Det er svært ikke at falde for fristelsen, når man står i butikkerne foran det nyeste nye. Derfor opretter mange et hurtigt forbrugslån til en høj rente.

Således lyder den ene variant. Den anden forklarer det med urimelige låneudbydere: 85 pct. skifter slet ikke eller ikke tilstrækkeligt med prisen på et lån. Der er jo heller ikke nogen klar lovgivning mod den form for ågervirksomhed.

Det er imidlertid ikke kun detailhandelen, der er afhængig af den mere liberale lånemulighed. Det er også sidste udvej for masser af fattige personer og familier, der er tvunget på gældsspiralen. Alene i løbet af de sidste fire år har 85.443 danskere søgt råd hos Gaeld.com. Antallet er naturligvis kun toppen af isbjerget, da det er de virkelig hårdt ramte, som har kendskab til denne adresse.

Tallet er betydeligt større, hvilket tydeliggør, hvor stort problemet er, og hvordan det rammer familierne i Danmark.

Kampen om dagpengene

Tæt på opløbet til *Velfærdsreformen* er det bemærkelsesværdigt hvor megen fokus, der er på spørgsmålet om dagpengeretten og karantæne regler, mens tilbagetrækningsalderen til efterløn og pension samt integration af indvandrede og kontanthjælpsmodtagere på arbejdsmarkedet faktisk ikke berøres. Det var faktisk fra starten tilbagetrækningsalderen og integration, der var Foghs to overskrifter til en velfærdsreform.

I stedet bruger LO, fagforbundene og fagforeningerne masser af krudt på at kritisere de ”halve dagpenge” og skrappere karantæne regler.

Det er da også en kendsgerning, at VK-regeringen har været ude med riven over for dagpengemodtagerne. Totalt vilde stramninger i de arbejdsløses meddelelses- og mødepligter vil kunne medføre ”bøder” på op til 10.000 kroner for latterlige forglemmelsesforseelser.

Derudover har regeringen lagt op til

en udvidelse af ungeordningen, som den socialdemokratiske ledede regering under Nyrop fik gennemført, med en aldersgrænseforøgelse fra 25 til 30 år. Det vil betyde, at alle under 30 kun får det halve i dagpenge i en periode.

Socialdemokratiet og fagbevægelsen ser ud til at have trukket en fælles streg i sandet på disse spørgsmål samt på fjernelsen af særregler for arbejdsløse, der nærmer sig 60 år. Det kom bl.a. til udtryk på de mange 1. maj-møder landet over, hvor det generelle billede var et fælles fodslag på de spørgsmål. Det kommer også til udtryk i forbundsbladene, med enkelte undtagelser og små-pip fra specielt 3F og 3F's afdelinger.

Omvendt er det betegnende, at fagbevægelsen toner de øvrige spørgsmål, hvor Socialdemokraterne allerede er i realitetsforhandlinger, langt ned.

Det ligger ligesom allerede i kortene, at der er indgået en underhåndsaftale om hovedpunkterne i den kommende Velfærdsreform.

Elever arbejder gratis

Når lærlinge fra Københavns Tekniske skole inden for fagene snedker, maler og elektriker vender tilbage efter sommerferien, venter der dem en ubehagelig overraskelse. De skal arbejde gratis ved at bygge kulisser til en udstilling af kinesiske kunstgenstande, som Dronning Margrethe er projektor for. Udstillingen finder desuden sted i de kongelige repræsentationslokaler.

Harmen blandt byggefagene er forståelig voldsom. Selv direktøren i Dansk Byggeri finder projektet betænkeligt, idet projektet er konkurrenceforvridende for de mange håndværksmestre.

Kvinder: Arbejd længere

Det er også for galt: Kvinder lever i gennemsnit fem år længere end mænd. Derfor er det kun rimeligt, at de skal have højere pensionsalder end mænd! Det er økonom Mads Lundby Hansen fra den borgerlige og reaktionære tænketank Cepos, der er fremkommet med udsagnet.

Karen Sjørup, der forsker i ligestilling på Roskilde Universitetscenter, er helt på linje med Cepos:

- Når kvinder går tidligere på pension end mænd, arbejder de mindre og opsparer mindre til deres pension. Det er ikke godt set ud fra et ligestillingsperspektiv.

Ligestilling eller ej: Kvinder skal ikke have lov til at bestemme, hvorvidt de vil benytte deres ret til pension i samme alder, hvor manden kan det.

3F'ere imod Efterlønsindgreb

Otte ud af ti medlemmer af Danmarks største fagforbund er modstandere af, at efterlønsalderen udsættes til 63 år, som regeringen ønsker. Måske endnu vigtigere er det, at samme antal kræver, at tilbagetrækningsalderen for efterlønsmodtagere fortsat skal ligge ved de 60 år, hvilket er et vink med en vognstang til Socialdemokraternes formand, Helle Thorning-Schmidt, som jo står for en tilbagetrækningsalder på 62.

Fredsaktivisten Ulla Røder har sendt følgende stemningsrapport fra 1. maj i Munkemose, Odense, hvor hun talte på vegne af Budskab fra Græsrodderne.

Første maj blev fejret i solskinet, mens træerne sprang ud omkring os i Munkemose. Samlet i Odense langs åen, under de røde faner, side om side politiske aktivister, antifascister, anarkister – alle græsrodderne. De mange tusinder af fremmødte sad og hyggede sig på græsset, og musikken omsluttede os. Hvem kan vel sidde stille, når de latinamerikanske rytmer gennemstrømmer kroppen?

Der blev holdt taler, og i teltene var gjort klar med såvel fysisk som åndelig føde til folket. Fogh må gå. Det blev klart for alle – måske bortset fra nogle

få vildfarne KU'ere og lignende tilløbere fra Venstre, der også ville have del i vores fest denne dag.

Men budskabet fra græsrodderne kom ud.

1. maj og græsrodderne

Der blev samlet underskrifter ind fra folk, som ville støtte arrangementet, og der blev delt en del løbesedler ud til folk. Det bedste ved 1. maj er nu engang, at der er tid til at tage en lille snak med folk undervejs for at opmuntre dem til at gå i gang med at skabe den nødvendige forandring i vores lille land. En kvinde mente ikke, hun sådan kunne være sådan aktiv. Men hun var jo aktiv lige her i Munkemose 1. maj – så hvorfor ikke gøre det til en vane?

Som usynlige græsrodder samles vi, bliver inspireret fra den verden, vi er en del af. Vi får dag efter dag græsrodsnetværket i vækst, og langsomt, men sikkert bryder Thomas Koppels budskaber igennem.

Et bombekrater som denne verden bliver ikke en rosenhave over natten.

Af Lisbet Nielsens tale for APK i Fælledparken.

Vi står midt i en tid så fuld af kriser – kampe – modstand, at det slår en kæmpe revne gennem mere end et årtis tilsyneladende ro i klassekampen.

Der er nu så åbenlyst brug for klassekamp, brug for at hejse socialismens banner. Tusinder af mennesker tænker og siger, at der må være en anden vej. Der må være en anden fremtid.

Dette år har bragt alle følelser frem, har sat 1.000 tanker i gang. Vrede og sorg har ført til nye kollektive aktioner,

Borgerskabets magt kan styrtes!

nye initiativer.

Modstanden mod imperialismen vokser over hele jordkloden. I Irak, Palæstina, Nepal, Sydamerika er folkene blandt de forreste, her kæmpes mere og mere omfattende.

I Frankrig gjorde først de fattige ghettoer oprør, siden kom ungdommen på gaden og hele arbejderklassen ...

I stærke glimt har vi set, at borgerskabets trone kan vakle. Borgerskabets magt kan styrtes!

Underdanmark er begyndt at ranke

ryggen og knytte hænderne. Mange ting har længe været undervejs. Forskellige arbejdergrupper har strejket, buschaufførerne, skoleeleverne, de studerendes kamp. Foghs skandaløse opførsel i Muhammedkrisen var med til at sætte på spidsen: *Nu må vi sige fra! Nu er det nok!*

Den 17. maj går vi på gaden for at sætte en stopper for hans anti-velfærdsreform.

Unge og gamle, arbejdere, elever, studerende.

Uddrag af Patrick MacManus' 1. maj-tale Fælledparken

Den gradvise nedbrydning af politiske rettigheder er drevet af en neoliberalistisk statslig strategi. En deregulering af økonomien ledsages af en skærpet regulering af den sociale og politiske adfærd.

På globalt niveau er terrorlovgivning og den såkaldte 'krig mod terror' rettet mod en folkelig modstand mod den globale økonomiske politik, der i så mange lande i verden betyder øget marginalisering, voksende uro og modstand.

Terrorlovgivningen og 'krigen mod

Foreningen Oprør er et oprør!

terror' er den disciplineringsform, som understøtter den tvungne markedsliberalisering, der i dag er den globale økonomiske dagsorden.

Den nationale sikkerhedspolitik, som terrorlovgivning er en væsentlig del af, skal ses i denne globale sammenhæng.

Vi lever i en verdensdel, der forvandler sig til fæstning. En verdensdel, der vil beherske verden og befæste sig mod den. Dette er kernen i staternes nuværende sikkerhedspolitik.

Muren faldt. En mur, der blev rejst i misforstået forsvar for en misforstået

socialisme. Muren opstår igen, vendt mod de fattige, vendt mod dem, der søger et bedre liv. En mur, strømførende, en mur af beton og stål, en elektronisk mur, der strækker sig fra Mellemamerika til Middelhavet.

Og imens er der millioner i verden, der mister fodfæste, mister adgangen til ressourcer og til en levevej. Og tusinder på flugt fra fattigdom skyldes hvert år ind på de europæiske kyster, tusinder, der mister livet langs grænserne til vor verden.

Det, græsrodderne kræver, er syv enkle punkter. Vi starter med at få Fogh til at forlade borgen og soldaterne til at forlade Irak og Afghanistan. Når dette er sket, vil de næste punkter måske næsten have løst sig selv allerede, blot vi holder netværket i gang.

Så fuld fart frem mod at få Fogh ud. Den 17. maj går vi på gaden for at invitere velfærden indenfor i Danmark – og vi ser gerne alle folk på by og land i Danmark lægge arbejdspladserne øde og gå på gaden denne dag. Vise Fogh og vores folkevalgte, at vi kan holde sammen med værdighed og respekt for hinanden uanset hudfarve, tro og køn.

Lad den 17. maj blive dagen, hvor kærligheden, drømmene, poesien og humoren, skønheden, storsindet, åbenheden og fornuften får frit løb. Det er vejen til livet i en tryk, ren og retfærdig verden.

Lad os gøre signalet tydeligt: Det er ikke elever og uddannelsessøgende, der skal undervises den dag. Det er Fogh, der skal have en lektion!

Vi vil bevare efterløn, pensionsalder, dagpenge: Lad arbejdspladserne gøre det knusende klart! Det er en god gammel tradition at understrege arbejderens budskab ved at til lægge arbejdet ned. Det var aktioner og masseprotester i Frankrig, der fik bremset en nyliberal lov, der var langt fra så omfattende som Foghs angreb.

Forandring kræver mere, end vi selv kan magte. Vi er del af en modstand, der må vokse sig større, en modstand, der er mangfoldig, vildtvoksende, kreativ. En modstand, der også er hård, og modig, en kompromisløs modstand mod nedbrydningen af demokratiske rettigheder på nationalt og globalt niveau.

Vi skal inspirere til en sådan modstand, også inspirere i kampen for nye og udvidede demokratiske, sociale og politiske rettigheder. Det er den eneste vej frem, hvis vi ikke skal trænges endnu længere tilbage.

Foreningen Oprør er ikke en forening. Foreningen Oprør er et oprør. Og det er sådan, det skal være.

“Du er fyret!”

Henrik er lidt mongol og rimelig ny bruger på Dagcentret og lige så god, som dagen er lang – omkring mid-sommer. Han kunne aldrig finde på at gøre nogen fortræd. Til gengæld sætter han en ære i at ”falde i med tæppet”, hvorfor han fra sin hyggekrog forsøger sig med et par kommentarer, der gentages femten til tyve gange om dagen i sikker overbevisning om, at de vækker almindelig glæde. Henrik registrerer ikke, at tilhørere reagerer med hovedrysten, fordi de er trætte af repetitionerne.

Han er solidt bygget. Det betyder også, at hans gangart – set bagfra – minder voldsomt om en forvokset pingvin. Overkroppen bevæger sig skiftevis på tværs af retningen af føddernes bevægelser. Den vanskelige gangart, som kun få mennesker behersker, har betydet, at Henrik nu er kommet på kørelisten. Det vil sige, at han bliver transporteret frem og tilbage til centret af institutionens egen bus.

Henrik har ligesom de fleste andre sine egne rytmer på centret. Når morgensamlingen er overstået med dets salmesang – i bedste fald lidt viser, som han ynder at bidrage til med højlydt nynnen, der følger rytmen og i øvrigt distraherer de omkringsiddende, så begiver han sig hen til netcafeen, hvor han udpeger sig en computer. Belært af erfaringerne viser Helle, der er ansat og styrer netcafeen, ham hen til Henriks ”egen”. Man siger ganske vist, at man ikke kan gøre noget forkert, når man forsøger sig ud i PC’ernes binære funktioner; men også på det felt har mennesket sat de vise overmennesker på plads.

Henrik er nemlig af den opfattelse, at tastaturet har samme funktion, som et klaver for en klaverbokser. Der bliver tæppet godt og grundigt på tangenterne, hvorunder computeren udsteder beklagende mislyde, som imidlertid opfattes som reaktioner fra maskineriet, der fordrer til mere af samme slags. Helle og andre fra personalegruppen kan ikke overbevise

Henrik om andet. Behandlingen har til gengæld formået at få PC’en til at fastfryse enhver operation efter blot få tangenters berøring. Det generer ikke Henrik; men kun de øvrige brugere, som har lært at holde sig fra netop denne PC.

Når klaverspillet – eller boksningen om man vil – er overstået, vender Henrik tilbage til sin sofagrube, hvor han henfalder til sine kommentarer, som har to spor. Når Henning kommer ind i synsfeltet, bærende på lige-gyldigt hvad, forløses den friske kommentar:

- Det er rart at se, at Henning laver noget!

Omkringsiddende brugere har vænnet sig af med at reagere på det; men hvis Henning efterfølgende har tid og sætter sig i sofagruppen, kommer tungen rigtig på gлед:

- Skal du køre for Niels i dag?

- Jaeh, jeg skal køre holdet til svømning.

- Nåeh, så er du træt i aften.

- Det kan da godt være.

- Hvad siger kæresten til det?

- Det tager hun pænt. Jeg har jo en sød kæreste.

Så starter dialogen forfra med mindre Henning får spurgt lidt ind til Henriks kæreste, som Henrik glæder sig til at præsentere for alle os andre. Det sidste spor kører sådan:

- Du er fyret, gjalder Henrik gennem lokalet til Maria, som er en absolut yndling, da netop Maria har overskud og humør til Henrik. Fyringen giver altid anledning til en snak om årsag, og hvad hendes kæreste vil sige til det.

Det gik på i en rum tid, indtil de omkringsiddende fandt det for trættende. Lonni stak derfor Henrik en lille nødløg:

- Har du lagt mærke til, hvor ked af det Maria bliver, når du fyrer hende?

Henriks spøg blev til ramme alvor i hans eget sind. Nu blev han efterladt med sit ene spor – indtil han finder på et nyt.

Reno

En bedre verden og et bedre Danmark - det må vi selv skabe

1. maj-tale af Cathrine Pedersen, formand for DKU, ved IUL2006's 1. maj i Fælledparken

1. maj demo i København: Red efterlønnen

Budskab fra Græsrodderne og Christiania i demo

Rød 1. maj Munke Mose Odense: 6-8000 deltagere

Danmark er i krig!

Fogh og hans kumpaner har ført Danmark i krig i Irak og Afghanistan, i krig mod muslimer, i krig mod unge, arbejdsløse, pensionister og børnefamilier!

Fogh og hans regering er personligt ansvarlige for denne situation. Han sagde, at der var masseødelæggelsesvåben i Irak. Det var løgn, og han vidste det godt. Danmark trådte ind i en røverkrig imod folkets ønske.

Pia Kjærsgård og hendes præstevener i Dansk Folkeparti siger, at muslimer udgør en fare for det danske samfund. Det er også løgn, og det ved de også godt! Alligevel spredes den antimuslimske hadepropaganda dagligt gennem alle tilgængelige kanaler.

De siger alle sammen, at vi ikke har råd til, at unge, gamle, arbejdsløse og andet godtfolk kan leve et anstændigt liv. De siger, at de gamle er for dyre! At vi unge er for dovne! At der er arbejde til alle. Strømmen af løgne synes uendelig. At der så til gengæld er råd til skattelettelser til de rigeste, krigsmateriel til Irak og Afghanistan, øgede bevillinger til politi og efterretningstjenester, er jo så en gåde for de fleste!

Så længe Fogh sidder klistret fast til magten, vil stadig flere løgne og stadig flere overgreb regne ned over og Danmark og over verden. På denne dag, Arbejdernes Internationale Kampdag, kræver vi derfor, at Fogh og hans forbryderbande går deres vej! De er de virkelige terrorister og den virkelige trussel for det danske samfund, det danske folk og de danske traditioner.

Kampen skærpes dag for dag. Stadig flere penge bliver kanaliseret fra vores lommer over til de store pengemænds lommer. Flere og flere terrorlove indføres, der hindrer retten til at protestere mod overgrebene. Pressen sørger for en evigt pumpende strøm af racisme og terrorangst.

Fra oven bliver det påbudt os, at vi skal uddanne os hurtigt, arbejde endnu hurtigere, spare op til alderdommen, nikke og smile, når statsministeren toner frem på tv'et. Hytte vores eget skind og aldrig nogen sinde sætte spørgsmålstegn ved tingenes orden. Spørger vi eller protesterer vi, tillader vi os at mene noget andet end det af spindoktorerne vedtagne, skal dommen falde hurtigt og hårdt.

Det er det, terrorlovene i virkeligheden handler om.

Denne situation gælder ikke kun for Danmark. Ude i verden skærpes kampen også! Flere og flere steder vågner ungdommen og arbejderne op og ser

igennem løgnene.

I Frankrig har ungdommen og arbejderne rejst sig. Først imod en ultrareaktionær EU-forfatning og nu imod en lov, der ville forringe ungdommens arbejdsforhold til det umenneskelige. Begge dele er faldet. Dette er levende nutidige beviser for, at det nytter at protestere, det nytter at kæmpe imod.

I Sydamerika kæmper millioner af mennesker for anstændige arbejdsforhold, for retten til livet, for socialismen.

I Palæstina og i Irak kæmper folkene for retten til selvstændighed, liv og frihed, imod en røverisk besættelsesmagt, der slår ihjel for penge.

Kampene er forskellige overalt på kloden, metoderne mangfoldige. Kun fjenden og ønsket om et liv i frihed det samme overalt!

I Danmark må vi lære af disse kampe. Vi skal lære, at vores fjende er den samme overalt. Vi skal lære, at vores krav er rimelige. Lære, at en bedre verden og et bedre Danmark må vi selv skabe. Så længe vi bøjer nakken og ikke siger fra, fortsætter pengemændene og deres folketingslakajer med at skabe det Danmark, de ønsker, det Danmark, de kan tjene penge på. Et racistisk, krigsgalt klasse-Danmark.

Fra alle kanter af Danmark blomstrer nye initiativer frem imod de fortsatte nedskæringer og overgreb.

Den 17. maj bliver en vigtig protestdag, hvor alle fra folkeskoleelever, pensionister, arbejdsløse til fagforeninger, politikere og græsroddere vil gå på gaden i protest imod regeringens overgreb på velfærden.

Thomas Koppels Budskab fra Græsrodderne er begyndt at spire og gro med kravet om, at Fogh og hans sorte reaktion må gå deres vej.

Til sommer afholdes den 20. internationale ungdomslejr imod fascisme og imperialisme i Danmark. Dette er en enestående chance for den danske ungdom til at opleve, at vi ikke er alene, og at en smuk, solidarisk blomstrende verden er inden for vores rækkevidde.

Vi er ved at ha' fået nok. Nok af krig, nok af muslimhætz og fremmedhad, nok af terrorlove og nedskæringer, nok af valgflask og løgne!

Vi giver aldrig op – vi kæmper for at sejre!

Derfor siger DKU:

Fogh, gå af!

Ikke mere krig – ikke mere social udplyndring!

Den Røde Plads i Fællesparken - IUL2006 holder 1. maj

Vild gang i litteratursalg

Der var tusinder af deltagere på Den Røde Plads i løbet af majdagen

International Ungdomslejr 2006 i Fælledparken 1. maj

Global ungdom forrest på barrikaderne

Tale holdt af Troels Riis Larsen for International Ungdomslejr 2006 ved dens 1. maj-arrangement på Den røde Plads ved Frimurerlogen i Fælledparken

Overalt i verden er unge i kamp mod imperialismens krige og mod monopolerens udplyndring.

Det er gigantdemonstrationernes og masseaktionernes tid.

I to måneder kæmpede f.eks. den franske ungdom mod en ny arbejdsmarkedslov – CPE – der ville fjerne de sidste rettigheder i forhold til arbejdskøberne.

Millioner af mennesker gik på gaderne. De fleste universiteter og gymnasier blev besat. Da det kulminerede og arbejderne gik med i protesterne, blev Frankrig lagt stille. Trafikknudepunkter og banegårde blev blokeret – og op til påske måtte Chirac-regeringen give sig. Den trak CPE tilbage.

Vi skal lære af disse kampe – og i år får vi her i Danmark en enestående lejlighed til det.

DET ER DEN 20. INTERNATIONALE UNGDOMSLEJR, som finder sted i Nordsjælland fra den 28. juli til den 6. august.

Hundredvis af unge antifascister og antiimperialister fra hele verden mødes der – for at lave verden om. De kommer fra alle kontinenter og fra mere end 20 lande. Fra det latinamerikanske kontinent, fra Afrika, fra Mellemøsten, Irak og Palæstina, fra Frankrig, Tyskland, Spanien, Tyrkiet, de skandinaviske lande.

Folk, der står forrest på barrikaderne i mange af de internationale brændpunkter, vil komme på lejren for at fortælle om deres kamp og lære af andre. Hundreder af danske unge vil få lejlighed til at lære af dem – og lejlighed til at give vores erfaringer videre.

Kampen mod krig, imperialismen og fascisme er international. Det er de samme fjender, som truer vores og klodens fremtid – og vi må tænke, handle og lære globalt.

At være med på en sådan lejr med unge, der vil lave verden om, er en oplevelse for livet. En oplevelse af international styrke og sammenhold, som man ikke finder andre steder.

De antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejre afholdes hvert andet år – på forskellige kontinenter. Jeg har selv været med to gange – i Spanien og i Tyrkiet – og har taget masser af inspiration og styrke med hjem hver gang.

Og nu er turen altså kommet til, at det er Danmark, som er vært.

Det foregår i slutningen af juli og begyndelsen af august på Isterød høj- og efterskole i nærheden af Hørsholm,

det gamle Tidens Højskole. I mere end en uge vil stedet forvandle sig til en global revolutionær landsby. Der vil være aktiviteter dagen lang. Politiske oplæg og temaer om Mellemøsten, Irak og Palæstina – om ungdommens og folkenes kampe i Latinamerika – om ungdommens kamp i Frankrig og i hele EU. Der vil være stormøder, seminarer og workshops. Der vil være superfede fester med masser af musik fra hele verden og gode danske bands. Der vil være sport, udflugter, aktioner. Og små intime cafeer, hvor man kan mødes.

Her på pladsen kan man få en avis om lejren, som fortæller meget mere om programmet med en masse mere om, hvad der sker – og om alle de praktiske ting. Det koster mindre end Roskilde – nemlig 995 kr. – og det dækker det hele: musik, kultur, oplevelser og selvfølgelig indkvartering og mad tre gange om dagen.

Man kan også være med som aktivist eller arrangere en workshop, hvis man har noget, man brænder for at få formidler til andre unge fra hele kloden.

Lejren er åben for alle, der vil være

Dette store cirkustelt med plads til 500 vil blive rejst til International Ungdomslejr 2006 til temadage og megafester

med i kampen mod krig og fascisme og for ungdommens rettigheder.

Nogle få dage før, den franske regering måtte bøje sig for ungdommens masseprotester, sendte nogle af de unge, der kommer på lejren, en hilsen til den danske ungdom og international ungdomslejr 2006.

De skrev blandt andet:

"Mobiliseringen af ungdommen mod denne rene nyliberale antireform CPE kommer efter sejren med Nej'et til den nyliberale EU-forfatning, som ungdommen massivt stemte imod.

Så fulgte raseriudbruddet i forstæderne i november 2005 – et udtryk for vrede og fortvivlelse, fordi der er 'NO FUTURE' for ungdommen i dette samfund, især ikke for unge, som er født i Frankrig, men hvis forældre kommer fra Afrika.

Den kæmpemobilisering, som nu finder sted, er en gigantisk skole i enhed, i politik, i organisering. Vi deltagere aktivt i denne bevægelse.

Denn tyrkiske verdensmusiker Yüksel 1. maj - Han kommer også på International Ungdomslejr

Vi ved, at den europæiske ungdom støtter os; det er en opmuntring til at kæmpe, til at organisere og til at sejre!"

Den franske ungdom kæmper for at sejre – og den vinder sejre. Vi danske unge er også i kamp. Allerede i morgen

– den 2. maj – protesterer elever over hele landet mod den nyliberale skolereform og fjernelsen af gruppeeksaminer. Den 17. maj deltager vi unge i kæmpeprotesten mod Fogh-regeringens anti-velfærdsreform.

Vi har brug for støtte fra den internationale ungdom – ligesom den har brug for vores støtte.

International Ungdomslejr i Nordsjælland er det bedste sted til at få viden om, hvad der foregår globalt, til at lære unge, der kæmper over hele verden, at kende.

Jeg kan kun opfordre til, at I benytter jer af chancen.

Vi må lære globalt af hinanden, for kampen er international!

28.juli - 6.august 2006

Hundreder af unge fra hele verden vil samles i Nordsjælland - for at lave verden om.

**International Ungdomslejr
mod fascisme og imperialismen**

Tilmeld dig nu!

Løbende info på
www.iul2006.net

Lejren holdes på Isterød Efter- og Højskole. Deltagerpris 995,- kr. for hele perioden (inkl. måltider). Børn 6 - 13 år 500 kr. Børn under 6 gratis.

Få tilsendt elektronisk Nyhedsbrev – tilmelding på e-mail:

iul2006@yahoo.dk

28. juli – 6. august 2006

Global ungdom laver verden om!

**International Ungdomslejr
mod fascisme og imperialismen**

International Ungdomslejr rykker til Nordsjælland. I mere end en uge vil hundreder af unge fra hele verden mødes - for at ændre den

Sidd i juli og begyndelsen af august 2006 vil Nordsjælland/København være summen af revolutionære ungdomsaktiviteter.

Ved Sjælle nær Hørsholm, godt 20 kilometer fra Københavns centrum, vil der opstå en hel international landsby af unge mod krig, racisme, fascisme og imperialismen.

De vil komme fra over 20 lande fra alle kontinenter, for sammen med hundreder af danske unge at få greb om ungdommens situation og kæmpe i dag, udvoksle efteråret, lære af hinanden og bare være sammen.

Begyndelsen er den 20. internationale ungdomslejr mod fascisme og imperialismen.

Den foregår fra fredag den 28. juli – søndag den 6. august 2006.

Stedet er det pragtfulde område på Isterød Efter- og Højskole.

Uddelingsavisen udkommet

Der er nu kommet en flot farvetrykt 4-siders uddelingsavis, som fortæller om International Ungdomslejr 2006. Den blev delt ud mange steder i landet til 1. maj - og vil blive fordelt ved demonstrationer og festivaler i den kommende tid.

Den kan bestilles (også til uddeling) ved henvendelse til

iul2006@yahoo.dk
- eller fra IUL 2006
c/o Oktober
Egilsgade 24, kld.
2300 København S
Telefon 35 43 49 50

Eller ring på IULs telefon
24 24 76 09

200.000 døde irakere i løbet af tre års besættelse

Dr. Harith Al-Dari

Mere end 200.000 irakere har mistet livet i løbet af de tre års amerikansk ledede besættelse af Irak. Det sagde dr. Harith Al-Dari, leder af Rådet for Muslimske Lærde, der er sunnimuslimernes

højeste religiøse autoritet i Irak, ved et møde i den egyptiske hovedstad Kairo den 15. april.

Han fortsatte blandt andet med at sige, at besættelsesmagten, dens lakajer og medierne, som er ”lakajer, hykleriske og ignoranter”, bevidst skjuler virkeligheden i Irak. Desuden dækker massemedierne over de virkelige amerikanske tab, som den irakiske modstand forårsager, tilføjede han.

Ingen sekterisk borgerkrig

Al-Dari sagde endvidere om den såkaldte sekteriske borgerkrig, der promoveres i de vestlige medier, at den ikke eksisterer i Irak. Shiamuslimer bekæmper ikke sunnimuslimer og omvendt. Det er modstandsbevægelsen, som bekæmper

besættelsesmagten og dens lakajer i kollektørpartierne, som kom sammen med besættelserne og støtter angrebene på modstandsbevægelsen.

En af besættelsesmagten bevidst udbredt misforståelse med hensyn til forholdene i Irak er, at shiamuslimerne bakker massivt op om besættelsen.

Om det sagde Al-Dari, at ”de partier, der samarbejder med kolonialisterne, kun repræsenterer en meget beskedent del af shiamuslimerne. Da de blev afsløret som bankerotte i det irakiske folks øjne, begyndte de at oppiske til sekterisme for at få andre shiamuslimer til at angribe sunnimuslimerne.”

*Af Carsten Kofoed
Frit Irak Blog, 28. april 2006*

Irak:

Modstanden afviser forhandlinger

I de vestlige medier kører der for tiden en historie om, at amerikanerne med Iraks amerikansk støttede irakiske ”præsident” Jalal Talabanis velsignelse (sic!) forhandler med syv væbnede modstandsgrupper.

Mens hverken amerikanerne eller de irakiske marionetter har kunnet nævne navnene på disse modstandsgrupper, så har flere af de kendte irakiske modstandsgrupper den 1. maj over for nyhedsbureauet Mafkarat Al-Islam klart afvist, at der skulle være tale om forhandlinger med besættelserne og forræderne, der sover omgivet af amerikanske sikkerhedsfolk i Den Grønne Zone, besættelsesmagts hovedkvarter i Bagdad.

Iraks Islamiske Hærs sheik Abu Nawfal Al-Jabburi udtalte, at Talabanis udsagn ”ikke er andet end løgn og opfindelser”, og forsikrede, at ”Iraks Islamiske Hær vil fortsætte den hellige krig mod besættelsesmagten og dens til-

hængere, indtil Irak genvinder sin frihed og suverænitet.”

Revolutionsbrigaderne af 1920 var ikke mindre afvisende. Sheik Sadi Al-Muhammadi sagde, at ”det eneste sprog mellem os og besættelsesmagten er geværens sprog”.

Mujahidinernes Hær i Irak sagde, set i lyset af den væbnede modstands succes, at ”nu, hvor sejren er nær, og sandheden om modstandsbevægelsen er blevet bekræftet, så har vi ikke til sinds at forhandle med nogen som helst”.

Ansar Al-Sunnahs Hær ser Talabanis udmelding som et forsøg på at splitte den irakiske modstand:

”Nu, hvor besættelsesmagten og dens medløbere har opgivet håbet om at brække ryggen på mujahidinerne, så er de begyndt at komme med udtalelser, der skal forsøge at bringe splittelse i den irakiske modstands rækker og spille forskellige grupper ud mod hinanden. Men de ved ikke, at vi ikke tager noget skridt uden gensidig konsultation

grupperne imellem. Talabanis udtalelser er en klar indikation på hans sides kollaps, fortvivlelse og frygt,” sagde sheik Abu Al-Barra.

Det er ikke første gang, at der er kommet udtalelser fra de irakiske marionetter om forhandlinger med den væbnede modstand. Det er sket jævnligt i den senere tid og viser marionetternes desperation. De ved, at deres eneste overlevelseschance i Irak er på en eller anden måde at opsuge den væbnede modstand i USA's ”politiske proces”. For med et USA, der er presset både militært og økonomisk i Irak samt også i stigende grad på hjemmefronten, er tiden ikke så fjern, hvor USA bliver nødt til at slække på sine kræfter i Irak. Det vil betyde øget pres på marionetternes ”hære” fra modstandens side, et pres, som de ved, at de ikke kan klare.

Enhedslisten støtter imperialistisk besættelse af Sudan

Carsten Kofoed, Frit Irak Blog 4. maj 2006.

De omtrent 500 danske besættelsestropper i Irak skal ikke hjem, men udsendes til Sudan for at deltage i en "fredsbevarende FN-styrke", der skal sætte en stopper for det igangværende "folkemord", som Vesten siger, at der foregår i Sudans vestlige provins Darfur. Det siger samtlige partier til venstre for krigsforbryderregeringen, inklusive Enhedslisten.

"Vi vil gerne have danske soldater til Darfur og i det hele taget tage langt hårdere fat på de muligheder, vi har for at handle i FN-regi," sagde Enhedslistens Rune Lund til Information den 3. maj.

USA har de seneste år lagt kraftigt pres på Sudan og truet med både sanktioner og krig for at få regeringen i Khartoum til at acceptere amerikanernes fredsbeholdninger for at afslutte det "oprør", som USA har støttet i Darfur. Målet hermed har været at destabilisere Sudan, der i 1999 for alvor fik gang i olieeksporten, et sandt olieboom, og hvor Kina, der af USA betragtes som dets værste fjende på lang sigt, er den klart største aftager.

Darfur er kort og godt den klassiske historie om den amerikanske imperialismes bevidste undergravningsarbejde, hvor lokale, etniske spændinger udnyttes til at skabe en "humanitær katastrofe", et "folkemord", som skal bane vejen for en "humanitær intervention".

Darfur ligner på mange måder Kosovo, hvor den reelle etniske og økonomiske undertrykkelse af albanerne udnyttedes af USA til at smadre Jugoslavien gennem aggressionen i 1999. Det hele førte netop ikke til et selvstændigt Kosovo, som lovedes af de amerikanske imperialister, men til et NATO-protectorat under amerikansk taktstok, samt et stærkt svækket Serbien.

USA ønsker intervention i Sudan – i sidste ende for at vælte den sudanesiske regering, kontrollere det store strategisk vigtige land og afskære Kina og andre rivaliserende stormagter for indflydelse i området, herunder muligheden for at udvinde olien. Et af redska-

berne for dette er FN og en FN-styrke, idet den 7.000 mand store styrke, som Den Afrikanske Union for tiden har i Darfur, ikke rækker.

Sudans regering accepterede den 30. april i Abuja i Nigeria den fredsaftale, som var blevet foreslået af Den Afrikanske Union, men de amerikansk støttede "oprørsbevægelser" erklærede sig imod aftalen efter aftale med USA, der ønsker en FN-styrke med NATO-støtte for at styrke den militære tilstedeværelse i Sudan. Det er Sudans regering naturligvis imod. Den frygter eksemplet med Irak. En FN-styrke i Sudan vil være en besættelsehær, hvis FN's stormagtskontrollerede sikkerhedsråd presser det ned over hovedet på Sudan. Det vil således være en åbenlys krænkelse af Sudans nationale suverænitet. Rusland og Kina har hidtil været på Sudans side. Den amerikanske regering har for nylig under sloganet "Red Darfur" organiseret en række højrefløjsdemonstrationer i USA til støtte for "indgriben i Darfur".

Det er med andre ord USA's imperialistiske planer, som Enhedslisten bakker op om med sin kriminelle støtte til dansk besættelse af Sudan under det korrupte FN's flag.

Hvilken logik er der i at fjerne danske besættelsestropper fra Irak, der også opererer under FN-flag – ja, det FN,

Sudanesiske kvinder demonstrerer imod USA's aggression i august 1998, hvor en kemisk fabrik blev bombet, fordi amerikanerne mente, at den producerede nervegas for Osama Bin Laden. Det var løgn. Fabrikken stod for to tredjedele af Sudans medicinproduktion, og dens ødelæggelse ramte landets syge hårdt.

hvis generalsekretær mener, at krigen mod Irak var i strid med FN's Charter, hvorefter han og FN siden har støttet krigens forlængelse, besættelsen, ja, det FN, der stiltiende accepterede folkemordet på mere end to millioner irakere under de kriminelle sanktioner mod Irak fra 1990 til 2003 – for så at sende dem til Sudan for at besætte det land som led i den amerikanske imperialismes forbryderiske planer?

Der er ingen logik i det. Tror Enhedslisten virkelig på, at en sådan FN-styrke, indeholdende danske Jens'er, der har skudt ubevæbnede og mishandlet tilfangetagne irakere, sammen med amerikanske torturbødler fra Abu Ghraib er ude i et humanitært ærinde i Darfur? Hvordan kan folkemordere og krigsløgnere, der har op mod 200.000 irakere liv på samvittigheden, redde sudanese fra det folkemord, som Vesten hævder finder sted i Darfur? Det giver ingen mening overhovedet, og hvor klinger Enhedslistens modstand mod besættelsen af Irak hult, når de rød-grønne samtidig støtter en besættelse af Sudan.

Danmark deltager i en kriminel besættelse af Irak. Det vil også være tilfældet i Sudan, så længe de danske tropper ikke er inviteret af Sudans regering.

*Imperialister, fingrene væk fra Sudan!
Ingen krænkelse af Sudans suverænitet!
For en fredelig, politisk løsning i Darfur!
Lad sudaneseerne bestemme deres egen fremtid!*

Hænderne væk fra Iran!

1. maj-erklæring ved Irans Arbejdets Parti (Toufan)

Progressive mennesker i hele verden! Tillad ikke, at folkeretten erstattes af den stærkeres junglelov.

Krigsforbryderbanden med Bush, Rusmfield & Co. truer åbent Iran med krig, og hele verden – der omfatter store koalitioner – hepper med.

Selvom de selv besidder de største atombomber i verden, anklager de Iran for at ville producere atombomber.

Selv er de besætttere i det brændende Irak, hvor de slår ned på folkets modstand med brutal magt, slagter og torturerer mennesker, smadrer og destruerer deres huse og gårde og røver deres olie-rigdomme, lægger deres land øde – og oveni træder deres menneskerettigheder under fode. Ja, verdens værste krigsophidsere anklager andre for krigsforberedelse.

Hvad er det for en verden, vi lever i, som tillader dette vanvittige barbari?

Vore politikere og massemedier vil have os til at tro, at amerikanerne på denne måde vil bibringe verden ”demokrati”. Men folkene har for længst erkendt disse falske ”demokraters” egentlige mål: De forfølger intet andet end sikring af deres profitter gennem den fuldstændige beherskelse af regio-

nen. Irak og Afghanistan har de allerede. Som forbindelsesled i deres strategiske kæde mangler de nu Iran.

Hele Mellemøsten med dens olierigdomme skal være opmarchområde for krigsophidsernes næste strategiske mål: Konfrontationen og den endelige afregning med Kina og Rusland. I det nære østen bliver den næste verdenskrig forberedt.

1. maj er det tid at huske hinanden på, at krig er et resultat af det økonomiske system, der har gjort maksimering af profitterne til sit højeste princip. Det kan ikke ekspandere på anden måde, når først det indre marked er mættet. Kapitalismen med sin trang til imperialistisk overherredømme vil føre til krig for sin overlevelse.

I dag er alle de indre markeder i vestens industrinationer mættede. Derfor hersker der stagnation og massearbejdsledighed. Kapitalismen er færdig, den har ikke mere, den kan tilbyde de unge generationer. Over 30 millioner arbejdsløse selv i det ”gyldne” Vesteuropa lever på fattigdommens rand, og der bliver hver dag flere – for slet ikke at tale om nøden i den øvrige verden, hvor der hvert tredje sekund dør et barn af sult.

Som reaktion på dette umenneskelige system og dets ’fredelige’ og krigeriske

røvertogter, dets sociale uretfærdigheder, dets tendens til racisme og krig osv. opstod kommunismen i sin tid. Vore medier forsøger med pegefingrene vendt mod øst at bilde os ind, at kommunisme har slået fejl. Men det, der slog fejl, var et bureaukratisk pampersystem, som havde etableret sig i den tidligere ’østblok’, og som havde vendt ryggen til de kommunistiske ideer.

I Sovjetunionen var kapitalismen allerede vendt tilbage i statslig forklædning. I virkeligheden var det en bureaukratisk variant af statskapitalisme, som brød sammen. Men de kommunistiske ideer lever videre og fortsætter deres sejrstog som det eneste realistiske alternativ i menneskenes hjerner og hjerter. Sådan er det også i vores land, Iran.

Irans Islamiske Republik forbyder enhver faglig organisation og har afskaffet arbejderklassens 1. maj som arbejdernes kampdag – en af 1979-revolutionens landvindinger.

De iranske arbejdere møder i dag 1. maj under betingelser med tredobbelt undertrykkelse. De bliver ikke kun udbyttet af de hjemlige kapitalister, lider ikke kun under islamisternes religiøse middelalderlige diktatur. Men den udenlandske kapital sidder også på nakken af dem. Resultat: Millioner af arbejdsløse. Nød og elendighed for de arbejdende mennesker. En galopperende inflation. Et sort marked, narkotikahandel, prostitution, strejkeforbud, sløringstvung for kvinder. fængslinger, henrettelser af oppositionelle og anderledes tænkende – alt dette er hverdag for arbejderklassen i den islamiske republik.

For arbejdende mennesker findes der kun én udvej for det imperialistiske barbari: at fastholde klassekampen og bekæmpe kapitalismen til dens omstyrtelse

**Ned med den islamiske republik!
Leve den internationale solidaritet!
Hænderne væk fra Iran!**

Irans Arbejdets Parti (Toufan)
ww.toufan.org

Barfoed angriber folkesundheden

Ministeren for råddent kød og manglende kontrol Lars Barfoed er igen ude i monopolerens ærinde – til skade for folkesundheden.

Danmark har i mange år forbudt såkaldt sundhedsanprisning, hvilket vil sige reklamer for sundhedsfremmende egenskaber i såkaldte funktionelle fødevarer. Men en ny forordning fra EU, som Folketingets Europaudvalg skal diskutere i dag, kræver, at disse reklamer tillades.

Og det vil regeringen og familier og forbrugerminister Lars Barfoed nu bøje sig for.

- Fødevarer kan indeholde vitaminer, mineraler og mange andre ting,

som i de rette mængder og i en varieret kost kan gavne helbredet. Men hvis fødevarereproducenter får frit spil til at reklamere for deres produkters sundhedsfremmende egenskaber, er der masser af faldgruber såsom sundhedsskadeligt overforbrug, overdrevne eller direkte usande påstande om sundhed og andre ting. Når EU vil tillade reklamerne, så vil det bane vej for en sundhedsskadelig spekulation i sygdomsfrygt, som danske fødevarermyndigheder hidtil har frabedt sig. Det bør Folketingets Europaudvalg sig klart nej til, lyder opfordringen fra Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

Thomas Koppel – den levende

Der er nogle der har plantet en rød fane på Thomas Koppels grav på Assistens Kirkegård. Den står sammen med den første tilplantning: en vildrosebusk, liljekonvaller, primulaer og forglemmigej'er og lyser i foråret omkap med de stadig nye buketter på graven.

Når den er færdiganlagt vil der være flere vildblomster og en buste af svensk granit, udført af vennen, kunstneren og den mangeårige trommeslager i Savage Rose John Ravn.

Thomas Koppel vil ikke blive glemt. Hans store og mangesidede værk vil holde ham levende.

Den storslåede mindefødselsdagskoncert i Den Grå Hal på hans 62-årsdag den 27. april var et udtryk for bredde og spændvidden i hans kunstneriske virksomhed og politiske engagement: Hans sidste store politiske initiativ Budskab fra Græsrodderne blev holdt over dåben af langt over tusind græsrodder, kunstnere og aktivister fra nær og fjern.

Som hans politiske virksomhed var bredtfavnende og enhedsskabende, var

hans musik det også. Grænsenedbrydende og genreforstyrrende, med bred folkelig appel.

Sjælens sang: Himlen ned på jorden

Op til mindekoncerten og på arbejderens internationale kampdag udkom der to CD'er med musik af Thomas Koppel, der endnu engang understreger denne kat – den ene hans soloklaver-

plade 'Improvisationer for klaver', den anden med tre Koppel-værker til blokfløjtevirtuosen Michala Petri – "Los Angeles Street Concerto".

Det er afklaret musik, en moden mands musik – og det er revolutionær musik, der peger fremad både for musikalske arvtagere og for hele den sociale bevægelse, han var en del af og en leder for.

Thomas Koppels musik var hele tiden ny og fornyende, selvom det grundlæggende (som han sagde) 'var den samme sang': Sangen om altings forvandling, sangen til livet, sangen til Planeten Paradis, de levende sjæles sang.

I få ord udtrykte han sit musikalske og politiske 'program' i en 1. maj-hilsen fra 2004:

"Vi kan ikke bare beskrive hverdagen, som den er, for det er den allerede ikke længere. 'Socialrealisten' sidder tilbage med en tom skal, som allerede er en halv løgn, fordi den allerede er bagefter og spærrer for det, der er langt

Et nyt budskab gror frem

Udtalelse fra Budskab fra Græsroddernes første stormøde 9. maj 2006 i Blågårdens Medborgerhus, København

Et nyt budskab gror frem, budskabet fra græsrodderne, budskabet fra det levende, aktive, selvstændige og solidariske Danmark.

Det første stormøde advarer imod den kurs Anders Fogh fortsat fører Danmark ind på. Allerede nu spiller lille Danmark en uhyggelig rolle i krigsspillet.

De danske soldater i Irak og Afghanistan tager del i strafbare krigsforbrydelser imod FN's charter og i strid med den danske grundlov.

Thulebasen i Grønland er endnu et vigtigt led i Bushs store krigsprojekt. Basen er et nøglepunkt i det store amerikanske stjernekrigsprojekt.

Med sit besøg i Camp David hos den

amerikanske præsident Bush vil Anders Fogh fortsætte krigskursen. Her skal de to høje herrer diskutere mere krig, mere undertrykkelse og udplyndring.

De milliarder af kroner, krigene koster, skal findes et sted. Fogh har fundet det. Med velfærdsreformen agter han at fjerne de sidste rester af det danske velfærdssystem. Pengene fra daginstitutioner, uddannelser, hospitaler og plejehjem. Pengene fra de svage, de udstødte, de gamle, de unge, de arbejdende, og de arbejdsløse skal kanaliseres direkte over i krigsbudgetterne.

Men som små spirer vokser protesterne mod krigskursen frem overalt: Ikke mere krig, ikke flere løgne. Vi vil have Danmark tilbage.

Budskab fra Græsrodderne vil i den kommende tid synliggøre sig i forbindelse med en lang række aktiviteter.

I sommeren 2007 vil græsrodderne kalde Danmark sammen til et brag af en

Annemarie Helger holder Budskab fra Græsrodderne over dåben ved mindekoncerten for Thomas Koppel 27. april

politisk-musikalsk-mangfoldig festival som samler den ægte danske folkelige stemme. Det levende, selvstændige og solidariske Danmark som respekterer andre uanset hudfarve, tro og køn.

større. Sjælen sidder ikke pænt stille og venter på at blive beskrevet – den ruller frem som en flodbølge, møder tiden med splintrende skumtop, den er allerede fra sit allerførste udspring en revolution. De, som døde, de ufødte børn, revolutionens videnskab, digtene, sangene, de store sociale erfaringer, den kærlighed, som fuldbyrdedes, og den, der aldrig fik tid til at folde sig ud – det er alt sammen i den store bølge.

Hvert sekund føjes nyt til. Nye tragedier, nye sejre. Sådan en bølge er ikke til at standse.

Kun den videnskab, den kunst, der fatter sjælen, bevægelsen, den evige forvandling, kan leve. Resten smuldrer i affaldsdyngerne.”

Det er et program for revolutionær musik i dag, på en gang enkel og kompliceret, frygtløs, sanddru, uden skønmaleri og uden illusioner, traditionsbærende og –fornyende, rodfæstet i nutiden og rettet mod fremtiden.

Los Angeles Street Concerto

Michala Petris indspilning af tre partiturværker fra 90'erne, skrevet specielt til hende, er på alle måder en fornem udgivelse, som vil befæste begge internationale ry. Det er værker, hvor Thomas Koppel kigger dybt i sjælene, i tre kvindesjæle: den drømmende unge pige i Sydhavnen, København 'Moonchild's dream', den flamske frihedshelt Till Uglspils oprørske dansende kone Nele, og en gammel kvinde på Los Angeles Street, som Thomas navngav det sidste stykke efter.

Han beskriver selv det møde, der inspirerede til stykket:

“Los Angeles Street er et hjemsøgt sted i et af de mest trøstesløse kvarterer i hele verden: Downtown Los Angeles. Om natten – nedenunder skyskraberne, som strækker sig som Babelstårnet mod en sort himmel – er denne gade befolket af mørke, affald og tusindvis af hjemløse, som kryber i ly i papkasser. Lige før jul kom en lillebitte kvinde i en stor gammel overfrakke hen til min kone, Annisette, hun smilede og kærtegnede Annisettes ansigt med begge sine knoglede hænder, og sagde: 'Dig genkender jeg, skønne Moder af Tijuana, velkommen, jeg elsker dig...’”

Michala Petri og Lars Hannibal ved mindekoncerten i Den Grå Hal

Gaden åbnede sig og blev fuld af svimlende lys og en sær og vidunderlig humor. Jeg kunne føle denne musik ... et barnligt tonedigt af skygge og lys, om den dansende menneskeånds hjertegribende skønhed, og en lille bitte gadekvinde, som uden anstrengelse fik de enorme stenmure og den uopholdelige undertrykkelse til at fordampe som en dråbe nedfaldende regn under en brændende sol ...”

Det er den fri menneskesjæls musikalske portrætter, den kæmpende og revolutionære menneskeånd. Det er hvad musikken handler om, og det er derfor den slår gnister fra sjæl til sjæl.

Thomas Koppels kunstneriske metode var at opsøge og møde verden, som den var, menneskene, som de er, i forståelse for deres potentiale. Det gør musikken så rig, så modsætningsfyldt og mangefacetteret.

Kongenialt får Michala Petri og en hel stribe musikere af verdensklasse værkerne til at leve, helstøbte, afrundede og fuldtonende. Fra den dårende dejlige, melodiske *Moonchild's Dream* (en menneskesjælens 'Moldau') over den intense og vildt oprørske *Nele's Dances*, for blokfløjte og ærkelut, i et vidunderligt samspil med Lars Hannibal, til den modsætningsfyldte storbystemning i gaden i Los Angeles (for blokfløjte, strygere og celeste) med *Kremerata Baltica*.

Man mærker, at Michala Petri virkelig holder af Thomas Koppels musik og tolker den indfølt. "Petri plays Koppel"

bliver en hel koncert, hvor de tre stykker supplerer hinanden til en kompleks og skøn helhed. Tre kvinder, tre tider, tre lande: en stærk og virtuos hyldest til den uovervindelige menneskesjæl.

Dacapo, det danske nationalforlag, har udstyret den fornemme, internationale udgivelse med et fint lille hæfte med oplysninger om musikken og en stor introduktion til komponisten Thomas Koppel på dansk, engelsk og tysk af Jens Cornelius. Omslagsbilledet er fra bisættelsen i Christians Kirke: sollyset der bryder vind gennem de højre vinduer. Flot set!

Improvisationerne

God musik er organisering, strukturering af ånd og følelse, ud over ordene. Der er intet litterært ved Thomas Koppels musik, selvom han ofte selv satte ord til den. Det sidste værk, han nåede at afslutte, var noget så usædvanligt som en soloklaverplade 'Improvisationer – For klaver'. Det er gribende musik, indspillet på et Steinway-flygel i det lille kolonihavehus i Sydhavnen, dedikeret til venner, kampfæller, engle overalt – og til Annisette. Fordi han afsluttede de ledsagende digte og dedikationen lige før sin død, virker det som et testamente. Men det er ikke skrevet med en forudelse om døden. Det er Thomas Koppels mest personlige værk, improvisationerne åbner for hele hans univers – og det er derfor, han skrev den smukke dedikation og de ledsagende digte, hans tak til livet.

Improvisationerne flyder ubesværet gennem erindring og oplevelse, gennem alle tider og deres kampe, kunst og kultur. Bach og Brecht og andre levende smutter forbi, mens komponisten den første dag i 2006 ser ud over kolonihavetage:

*Nytårmorgen
træerne er dækket af sne.
Røg stiger op fra skorstene, tynd, langsom,
hjemmelige budskaber
fra alle vores små træhuse.*

Hvilken sammensværgelse!

Tiden nærmer sig – men det er ikke musikken, der forandrer verden. Det er menneskene - fra hytterne, fra baggår-

Anisette ved mindekoncerten

dene, fra det oversvømmede sorte arbejderkvarter i New Orleans, i metro'en i New York.. Musikken kan inspirere, vejlede, forskønne sjæle.

En anden sang trænger sig på hos klavermesteren og denne dialektikkens mester: en gammel bekendt Han genkender den: Frihedens blå sang

Freedom Blues

Freedom Blues

flyder fra mit hjerte

gennem mine hænder

dirrer i tusinde strenge

i ekko gennem luft

springer fra bølge til bølge af glasskår

Jeg kender godt denne sang:

Freedom Blues

Og han bryder ud i en kærlighedssang til jorden – med den voksne mands tro-skabsløfte:

Kære jungepige,

Vær tålmodig!

Vi er her jo! Vi vil gøre denne klode til Planeten Paradis!

Det umulige er sket med dette soloklaverværk. Det er gået hen og blevet et megahit. Det rammer meget bredt – og dybt. Anmelderne kan ikke blive helt enige om, hvorvidt Thomas spiller klassisk eller ej. Det er en forfejlet diskussion.. Det er Thomas Koppels musik og budskab.

Den bliver klassisk.

"Hvert sekund føjes nyt til. Nye tragedier, nye sejre. Sådan en bølge er ikke til at standse."

KR

En hilsen til jer, kammerater ...

For et par år siden sendte Thomas Koppel denne 1. maj hilsen, som på enestående måde sammenfatter hans politiske og kunstneriske ståsted, tilkæmpet gennem et helt liv i stadig kamp for en bedre verden

bliver til fremtiden, den eneste frihed, livet selv.

Tillykke med jeres trofasthed, tak for jeres udholdenhed, forstand.

Babelstårnet krakelerer, sten for sten ... men ikke af sig selv. Hvor løgnerne snubler, skyldes det ikke 'uheld', men den stædige proletariske sandhed, der ikke vil forsvinde ... og de 'få naive', der holder den fast i favnen, de modigste blandt de modige – på Østerbro, i Bolivias bjergskove, Gazas og Fal-lujas ruiner eller i en støvet Los Angeles-sidegade – dem, der gi'r alt og (uanset alder) dør unge og i blændende skønhed: i millioner af ufødte børns upåagtede, men uendelige kærlighed.

De, som ved, må vise vejen, og i selve kampen fødes den nye verden. Vores spinkle strukturer er starten på fremtidens samfundsorden. Vores spinkle kultur er kimen til fremtidens kultur.

Til de unge: Vær stærke og usentimentale. Men vær også varsomme og sjælfulte: Det, som I er nu, er det, jeres børn vil møde siden hen.

De, som tror sig allermest uovervindelige, og som ikke tror at behøve sjælfuldhed, er de første, der snubler. Nogle af vores gamle fæller, der mente sig sikre som guder, ligger for længst og roder i affaldsdyngerne.

Verdens proletariat er den sjælfulte klasse. Der er der, de dybe historier kommer fra. Der, hvor hjertet bliver flænset af sorg, af latter, jubel, vild skønhed, kærlighed. Det er det, der

Vores egen dybe drift er at give vores beskedne bidrag til at denne Store sjæl bliver sluppet fri. Vi kan ikke bare beskrive hverdagen, som den er, for det er den allerede ikke længere. 'Socialrealisten' sidder tilbage med en tom skal, som allerede er en halv løgn, fordi den allerede er bagefter og spærrer for det, der er langt større. Sjælen sidder ikke pænt stille og venter på at blive beskrevet – den ruller frem som en flodbølge, møder tiden med splintrende skumtop, den er allerede fra sit allerførste udspring en revolution. De, som døde, de ufødte børn, revolutionens videnskab, digtene, sangene, de store sociale erfaringer, den kærlighed, som fuldbyrdes, og den, der aldrig fik tid til at folde sig ud – det er alt sammen i den store bølge.

Hvert sekund føjes nyt til. Nye tragedier, nye sejre. Sådan en bølge er ikke til at standse.

Kun den videnskab, den kunst, der fatter sjælen, bevægelsen, den evige forvandling, kan leve. Resten smuldrer i affaldsdyngerne.

Millioner, for ikke at sige milliarder, er nu på vej, selv om man prøver at fange fuglen i erhvervslivets såkaldte 'meningsmålinger'. Hvordan skulle de kunne måle noget? De kender ikke sjælen, frygter den kun.

God 1. maj alle sammen ...

Kærlige hilsner
Anisette & Thomas

Protest til den mexicanske ambassadør

Fredag den 6. maj overrakte Operation Dagsværk og en lang række organisationer og enkeltpersoner en protest erklæring til ambassadøren på den mexicanske ambassade i København.

I den mindre by Texcoco uden for Mexico City eskalerede en konflikt mellem blomsterhandlere og politi i ni timers voldsomme kampe, hvilket resulterede i to dræbte, mindst 33 sårede og over 100 anholdte.

Konflikten i Texcoco udspringer af, at kommunen har vedtaget en lov, der betyder, at blomsterhandlerne ikke længere må sælge blomster, hvor de plejer at gøre det.

De sidste 14 dage har situationen været højspændt, og blomsterhandlerne er i flere omgange blevet fjernet fra deres stande med magt af politiet. I onsdags eksploderede konflikten, og kampe mellem blomsterhandlerne, der fik opbakning fra lokalbefolkningen, og politiet stod på i ni timer. Mens kampene stod på, var der ingen personer fra det officielle Mexico, der prøvede at gå i dialog med blomstersælgerne.

Ulykkeligtvis resulterede konfrontationerne i, at to personer mistede livet, den ene en 14-årig dreng, der blev ramt i brystet af en tåregasgranat. Derudover er mindst 33 personer sårede, heraf flere alvorligt, og mere end 100 personer anholdt.

Konflikten i området har betydet, at oprørsgruppen EZLN fra det sydlige

Mexico har erklæret sig i højeste alarmberedskab. Dette blev offentliggjort af EZLN's talsperson Subcommandante Marcos fra "De tre kulturers plads", hvor det mexicanske militær i 1968 begik en massakre mod en fredelig studenterdemonstration. Flere mexicanske kommentatorer har udtrykt bekymring for, om konfrontationerne i Texcoco kan udvikle sig til en lignende massakre.

Beboerne i området har før været i konflikt med myndighederne, da de for få år siden modsatte sig anlægningen af en lufthavn, der ville betyde ekspropriering af de lokale bønders jord. Den strid vandt beboerne med opbakning fra brede dele af det mexicanske civilsamfund. Også derfor vurderes situationen som meget alvorlig.

Operation Dagsværk er meget bekymret for udviklingen i Texcoco og har derfor taget initiativ til at overrække den mexicanske ambassadør en protest erklæring.

I protest erklæringen opfordrer en lang række organisationer til:

- at de mexicanske myndigheder arbejder for en fredelig løsning på konflikten og indgår i den dialog, som blomstersælgerne opfordrer til.
- at politiet øjeblikkeligt trækkes tilbage for at undgå yderligere konfrontationer.
- at befolkningen inddrages i beslutninger vedrørende deres lokalområde.

Operation Dagsværk

Fup

*svindel og bedrag, at føre andre
i ulykke, nedgang og fallit,-
anses under vor herskende norm,
af lige så stor værdi som formuer tjent på
krig, ødelæggelse og undergang,
- for derefter at lade andre tjene formuer
på genopbygning og stabilitet.*

Folkebevægelsen mod EU til regeringen: "Stem nej til servicedirektivet"

Følge økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen ønsker det østrigske EU-formandskab en hurtig vedtagelse af det såkaldte servicedirektiv. Formentlig allerede den 29. maj.

- Hastværket rejser spørgsmålet: Er EU-toppen bange for, at konsekvenserne af kompromisforslaget fra kommissionen vil stå klare med tiden, når røgsløret letter? Frygter de modstanden? spørger Karina Rohr Sørensen, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Røgsløret bredte sig, da EU-parlamentet i februar vedtog en lang række ændringsforslag og forkastede endnu flere. Endnu inden nogen havde et reelt overblik, jubledede man i EU-positive kredse, og EU-begejstrede socialdemokrater erklærede sejr over alt ondt i direktivet. Men fagbevægelsen har ingen grund til jubel. Og hvis den danske regering mente noget seriøst med sin modstand mod oprindelseslandsprincippet, så bør der fortsat stemmes nej til servicedirektivet.

Selvom forslaget er svækket i forhold til det oprindelige udkast, har Kommissionen klart tilkendegivet, at den i praksis vil fortolke direktivet meget vidtgående. Blandt andet vil den forbyde, at der stilles krav om dokumentation af arbejdsvilkår og sikkerhedsforhold for arbejderne i de udenlandske EU-firmaer, som påtager sig arbejdsopgaver i Danmark. Dermed vil vejen være åbnet for, at østeuropæiske arbejdere i Danmark får tilbudt vilkår, som klart må betegnes som uanstændige, lyder det i en udtalelse fra Folkebevægelsen mod EU's forretningsudvalg.

Karina Rohr Sørensen tilføjer:

- I Folkebevægelsen kan vi kun fastholde og styrke vores indsats mod direktivet. Derfor udgiver vi bl.a. en pjece om frt.

Læs eller bestil pjecen "Servicedirektivet - udfordring af den danske arbejdsmarkedsmodel?" på

www.folkebevaegelsen.dk

NB

Fredsfestival 2006

En lang række modstandere mod dansk krigsdeltagelse inviterer til Festival den 20. maj på Karens Minde Kulturhus i Sydhavnen, lørdag den 20. maj, fra kl. 11 til efter midnat.

Hoveddebatten tager fat på diskussionen om, hvad der er krigens følger i Danmark: **Er Danmark en retsstat?**

Inge Genefke, grundlæggeren af det internationale torturoffer- og rehabiliteringscenter og *Mona Ljungberg* fra Støttekredsen for flygtninge i fare, *Patrick McManus* fra foreningen Oprør og *Bent Sørensen*, seniorkonsulent i IRCT og tidligere medlem af FNs Komite mod Tortur og Europarådets Komite til Forebyggelse af Tortur. Dette meget kompetente panel vil belyse emnet ud fra international konvention og ret og set i lyset af krigen mod terror. Hvem har ansvaret? Er Danmark på vej væk fra at kunne kaldes en retsstat? Og hvad gør vi?

Programmet byder på mange forskellige aktiviteter:

Billie Koppel på Fredsfestivalen sidste år - Catbird kommer igen i år

- Diskussioner, udover hoveddiskussionen er der en workshop om modstanden i Irak om formiddagen.

- Kreativ udfoldelse, en tegne- maleworkshop, hvorfra der bl.a. kan fremstilles værker til internettet eller til udstilling på Fredsvagten, mulighed for at male bannere: NU, NU, NU skal de soldater hjem og for at tegne badges.

- Film, der vises kl. 11 filmen *Arnas børn*, om behandlingen af palæstinensiske børns krigstraumer via teater, derefter forskellige film fra Irak og kl. 16 filmen: *A Call to reopen the 9/11 ...*, med dansk indledning. Den viser de uhyggeligt mange fejl og mangler der er i den officielle forklaring på, hvad der skete den 11. september.

- Boder og trylleshows. Der skal også være noget kun for de mindste. Kl. 14 stiller Carsten op i Pavillonen med sit trylleshows, og for dem der bare vil daske lidt rundt og se på, er der boder med bøger, t-shirts, blade, plakater og gratis foldere og flyers og indimellem bliver det forhåbentlig også vejr til slå et smut ud i de dejlige omgivelser med Børnenes dyremark og de dejlige naturområder ved

Karens Minde, der snart bliver bebygget med Ritts billige boliger eller plejehjem.

- Der er musik for enhver smag - til at danse til, til at hygge til, til at synge med på, til at lytte til, både for gamle og unge. Efter David Rovics og Allie Rosenblatt med sange, der spidder de ansvarlige i denne krigshærgede verden får vi lov til at rocke os ud af festivalen med Dreamcity.

Og det mest forunderlige: Det koster ikke noget - der vil blive rig lejlighed til at støtte Fredsfestivalen økonomisk, men alle skal kunne være med. Kun det du spiser og drikker, skal der betales for. Følg med i programmet på www.fredsfestival.dk.

Brug en lørdag sammen med andre om at opbygge en stærk bevægelse fra neden:

Stop Bush og Stop Fogh - Nej til besættelse - Tropperne hjem, NU

GBe

FREDSFESTIVAL.DK
20 MAJ KL. 11-24
 Karens Minde Kulturhus
 Wagnersvej 19, 2540 SV

11-14 Film og workshops
14-16 Debat: Danmark en retsstat? Med Mona Ljungberg, Patrick McManus, Inge Genefke og Bent Sørensen.
16-21 Underholdning med bl.a. Catbird.
21-24 David Rovics & Allie Rosenblatt (us), ActionTaken (politisk reggae) Dreamcity
 Samt udstilling, gøgl, boder, mad, drikke ... og fri entré!
WWW.FREDSFESTIVAL.DK

OKTOBER BOG BUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Fra advarsler til udvisning

Mens LO og fagforbundene nøjedes med at tornde mod dele af regeringens politik på landets mange velbesøgte 1.maj-møder – og ikke mindst udtrykke forargelse over De Radikales højreorienterede økonomiske politik, så var harmen blandt deltagerne langt bredere og dybere. Antallet af demonstranter landet over var slående og kunne ikke bortforklares med ”godt vejr”.

Harmen ved Fogh, hans regering og hans regerings politik er i dag kolossal. Det gælder ikke blot hans totalkrig på arbejderes, de udstødtes og unges levevilkår. Det gælder også terrorlovene, der har ført Danmark ind i en politistatslignende tilstand, og det gælder hans krigsdeltagelse og -hysteri.

1. maj var et forvarsel.

Allerede dagen efter rejste mere end 40.000 elever landet over krav om at bevare gruppeeksamenene – og protesterede mod Fogh-regeringens og Bertel Haarders ungdomsfjendske uddannelsespolitik. Ca. 20.000 demonstrerede foran Christiansborg. Advarsel nummer to!

8. maj samledes så 240 repræsentanter fra 86 faglige organisationer og fem elevorganisationer til Fagligt Ansvars konference i Centralværkstedet i Århus. Herfra lød det blandt andet:

”Ungdomsorganisationerne og fagbevægelsen kalder til demonstrationer og aktiviteter den 17. maj imod regeringens forslag til forringelser af efterløn, dagpenge og SU. Vi bakker fuldt og helt op om disse aktiviteter.

Toppen af dansk fagbevægelse sigter mod, at VK-regeringen – i respekt over for dansk parlamentarisme – skal stemmes ud om knap tre år, når Anders Fogh er tvunget til at udskrive nyt valg. Det har vi ikke råd til at vente på!

Advarslerne skal omgøres til udvisning. Giv ham spegepølsen! Fogh: Gå af!

Faglig kommentar

Regeringens forslag er det alvorligste angreb på centrale velfærdsgoder, siden Anders Fogh Rasmussen blev statsminister i november 2001. De ældre og nedslidte, de arbejdsløse, de uddannelsessøgende kommer til at betale for skattestop og skattelettelser.”

Samt:

”Vi vil derfor opfordre alle faglige og politiske kræfter til at afvise et forlig med regeringen, der indebærer forringelser af velfærden. Arbejderbevægelsen, de uddannelsessøgende og alle folkelige kræfter må i stedet samles om en anden politik og et alternativ til den borgerlige regering.”

Endnu en ”ostemad”.

Der er nu lagt i kakkellovnen til en demonstrationsdag den 17. maj i minimum de fem største byer København, Århus, Odense, Aalborg og Esbjerg, men flere kommer stadig til. Alene i København har der været spekuleret i mere end 100.000 deltagere. Arrangørkredsen kan dårligt være bredere, idet samtlige store fagforbund med en lang række ungdomsorganisationer bakker op. Fra konferencen i Århus lød det da

også:

”Vi opfordrer derfor til den størst mulige deltagelse i disse demonstrationer og aktiviteter og vil bidrage til, at de finder sted i så mange byer som muligt.”

Det vil afgjort blive til en blodtud til Anders Fogh. Murene på Christiansborg kan synes tykke, men Fogh'en sidder ikke sikkert i sadlen.

Spændvidden fra ung til ældre og fra uddannelsessøgende til arbejder og/eller udstødt er to vigtige alliancer, der er formået integreret, men aktiviteterne mangler at medtage harmen over de forhadte krige i Afghanistan og Irak – kombineret med Israels terror mod den palæstinensiske befolkning. VK's karakter af en krigsforbryderregering er det absolut vigtigste politiske spørgsmål, hvis modstand man ikke må lade efter.

Et andet vigtigt problem er, at der må sættes magt bag de rimelige og nødvendige krav. Her spiller arrangørerne fallit, når de ligefrem understreger, at man *gør opmærksom på, at der ikke må forekomme overenskomststridige arbejdsnedlæggelser!* – Med stort udråbstegn!

Hvor er lærdommen fra Frankrig? Forsvandt den så hurtigt?

Forklaringen skal snarere findes i, at toppen af dansk fagbevægelse sigter mod, at VK-regeringen – i respekt over for dansk parlamentarisme – skal stemmes ud om knap tre år, når Anders Fogh er tvunget til at udskrive nyt valg.

Det har vi ikke råd til at vente på!

Advarslerne skal omgøres til udvisning. Giv ham *spegepølsen!* Fogh: Gå af!

Det er op til vores egen fantasi. Hvordan får vi stoppet den kollektive trafik, besat skoler og andre institutioner? Tænk selv videre.

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

www.kpnet.dk